

Δαζουπολιτικά

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ Γ' ΔΑΣΟΥΠΟΛΗΣ • ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2017 • ΤΕΥΧΟΣ 18 • ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

#DZL17

Και να που φτάσαμε ως εδώ. Τι να γράφεις, τι να πεις και τι να αγιώσεις. Μέσα σε λίγα λεπτά περνάει από μπροστά σου όλη η σχολική σου ζωή. Ευχάριστο συναίσθημα ε; Φεύγεις. Δεν είσαι πια μαθητής. Αφήνεις το σχολείο και μαζί με αυτό και το πιο γλυκό κομμάτι της ζωής σου. Ξέρω, πας λίγους μήνες πίσω και βλέπεις τα κλάματα, την πίεση, τις φορές που είπες

πως θα τα παρατούσες όλα. Βλέπεις τι θα ακολουθήσει –οι σπουδές, ο στρατός, η εργοδότηση, το άγνωστο μέλλον– και φοβάσαι.

Και τώρα τι θα γίνει; Πού θα πας; Τι θα κάνεις; Εδώ ένιωσες, εδώ εκνευρίστηκες, εδώ ερωτεύτηκες, εδώ τσακώθηκες με φίλους και καθηγητές. Εδώ αγάπησες.

Κάποιους δεν θέλεις να τους ξαναδείς. Με άλλους θα συναντηθείς τυχαία μετά από χρόνια. Θα αλλάξεις, θα αλλάξουν. Θα αναρωτηθείς πόσο μεγάλωσες. Πώς άλλαξαν αυτοί έτσι. Άλλους θα τους

κρατήσεις μαζί σου ως το τέλος. Γιατί είναι οι φίλοι σου. Γιατί το σχολείο σας έδεσε.

Μπορεί να θέλεις να φύγεις από το σχολείο για να κυνηγήσεις τα όνειρά σου, να εκπληρώσεις τις επιθυμίες σου, τους στόχους σου. Όταν έρθει η στιγμή όμως να το αποχωριστείς, θα σου είναι τόσο εύκολο; Οι αναμνήσεις πάρα πολλές και οι όμορφες στιγμές άλλες τόσες...

Εμείς λοιπόν –που μας γνωρίσατε σαν τους μεγάλους αυτού του σχολείου– σας αποχαιρετούμε!

Σοφία Νικολάου, Γ6
Μικαέλλα Χριστοφόρου, Γ1

Δαζουπολιτικά

Editorial	2
Εκπαίδευση	3-4
Κοινωνία	5-7
Προβληματισμοί	8-10
«Μαθήματα» Ζωής	11
Τελειόφοιτοι	12-13
Δαζουπολιτικό είναι	14-15
Νεανικοί Ψίθυροι	16-17
Τα εν οίκω	18-19
Ήξερες ότι...	20-21
Μόδα	22-23
Photoshoot	24

ΔΑΣΟΥΠΟΛΙΤΗΣ

Ιδιοκτήτης – Υπεύθυνος κατά Νόμο
Ανδρέας Γεωργίου- Διευθυντής

Υπεύθυνος Εκδόσεων
Φώτης Φωτίου, Β.Δ.

Επιμέλεια ύλης-Διόρθωση κειμένων
Δέσποινα Μνάσωνος
Χάιδω Κωνσταντινίδου

Αρθρογράφοι

Ανδριανή Σπανού	A11
Εύη Επιφανίου	A12
Αντρέας Κωνσταντινίδης	A12
Αχιλλέας Κουλλουρένος	A12
Κωνσταντίνα Κωστάπη	A12
Χάρης Μαρτούδη	A12
Ελίνα Μάρκου	A12
Άλκης Παπασάβας	A12
Άννα-Μαρία Παπαχρήστου	A12
Έμιλη Ροδίτου	A12
Στυλιανός Τηλαύγης	A12
Σοφία Παφίτου	A12
Ναταλία Χατζηγεωργίου	A12
Βάσια Χρυσάνθου	A12
Νεφέλη Χρυσοστόμου	A12
Άννη Γεωργίου	A21
Χιώπη Ιωάννα	A21
Ραφαέλλα Βασιλειάδου	B11
Άντρεα Αγαπίου	B11
Ρίτα Ιωακείμ	B11
Άννα Μαυρίδου	B11
Μικαέλλα Πέτρου	B11
Χριστίνα Ψαρά	B11
Πολυξένη Διόλα	B21
Καλυψώ Επιφανίου	B12
Ελένη Γεωργίου	B21
Σάββας Καμένος	B32
Ιωάννης Κέστορας	B32
Παρασκευή Κέστορα	B32
Ευαγγελία Κουντουριώτη	B32
Δέσποινα Κωστογλούδη	B32
Δήμητρα Λαμπριανού	B32
Παναγιώτα Σαββίδου	B32
Φωτεινή Χαραλαμπίδου	B32
Δημήτρης Βιτώρος	B41
Δημήτρης Αγγελής	B51
Φάνος Πατίκης	Γ1
Μικαέλλα Χριστοφόρου	Γ1
Ιωάννα Κυριάκου	Γ2
Έμιλη Χατζηγεωργίου	Γ2
Νεφέλη Στεφάνου	Γ5
Ελένη Τσούμα	Γ5
Φωτεινή Χρυσανθοπούλου	Γ5
Σοφία Νικολάου	Γ6

Σκίτσα - Σχέδια

Μύρια Χατζημιχαήλ	A11
Νατάσα Χριστοδούλου	A11
Ελίνα Μάρκου	A12
Χριστίνα Νικολάου	A12
Νικόλαος Δημητριάδης	B61
Νικολέττα Νικολαΐδου	B61
Μάρθα Μπαλάλα	B61
Μαίρη Ξενοφώντος	B61
Μαρία Σταύρου	B61
Αγγέλικα Χριστοδούλου	B61
Άρτεμις Λάρκου	Γ1
Έμιλη Χατζηγεωργίου	Γ2
Φωτεινή Χρυσανθοπούλου	Γ5
Μέλανη Μακαρίου	Γ1
Φωτεινή Χρυσανθοπούλου	Γ5

Συλλογή και οργάνωση φωτογραφικού υλικού:

Σοφία Παφίτου	A12
Στυλιανός Τηλαύγης	A12
Σπυρούλλα Αναξαγόρου	B11
Χαρίκλεια Αριστοφάνους	B11
Δήμητρα Ιορδάνου	B11
Μαρία Παπαδοπούλου	B11
Γεωργία Χατζηχριστοδούλου	B11
Αλεξάνδρα Αντωνιάδου	Γ7
Μικαέλλα Σάββα	Γ7

Καθηγητές Τέχνης

Μαρίνα Καφούρη
Βασίλης Βασιλειάδης

Σχεδιασμός & Εκτύπωση
Τυπογραφείο Theopress Ltd

ISSN 1986-0366

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ

Μεγάλος σάλος έγινε στα ΜΜΕ αλλά και στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης τους τελευταίους μήνες για την τοποθέτηση φυτοκώματος με ίχνη αμιάντου στο Λύκειο Δασούπολης. Ως γνωστό ο αμιάντος είναι τοξικό υλικό και αν το εισπνεύσει ο άνθρωπος είναι επικίνδυνο για την υγεία του, αφού προκαλεί σοβαρές ασθένειες, ανίαιτες και μη. Διάφοροι φορείς θορυβήθηκαν και ειδικά εμείς οι μαθητές αφού περνούμε τις περισσότερες ώρες της μέρας στο περιβάλλον του σχολείου. Για περισσότερες πληροφορίες αποταθήκαμε στον Διευθυντή του σχολείου μας, κ. Ανδρέα Γεωργίου και μας δόθηκαν οι παρακάτω απαντήσεις σε συνέντευξη που πραγματοποιήθηκε στις 15.03.2017.

• **Οι τεχνικές υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας, με επιστολή τους ημερ. 98/8/2016, ανέφεραν ότι το φυτόκωμα που τοποθετήθηκε στην αυλή του σχολείου μας από ιδιωτική εταιρεία τον Αύγουστο του 2014 περιείχε**

υπολείμματα από πλάκες αμιάντου στον εξωτερικό κήπο. Πότε ενημερωθήκατε για αυτό και ποια η αντίδραση σας;

Το θέμα πρώτοι εμείς το ανακινήσαμε 2 χρόνια πριν, δηλαδή το 2014 μόλις λειτούργησε το νέο κτήριο του σχολείου. Τότε ο Σύνδεσμος Γονέων ήθελε να φυτέψει κάποια φυτά για εξωραϊσμό του χώρου. Το εν λόγω φυτόκωμα βρισκόταν στην άκρη του Σχολείου δίπλα από την είσοδο, όχι στην εσωτερική αυλή μας. Σε εκείνο το σημείο βρήκαν οι γονείς τις πλάκες αμιάντου που όντως είναι καρκινογόνες κι αν κάποιος εισπνεύσει αυτές τις ίνες για πολύ καιρό και μετά από χρόνια δυνητικά μπορεί να πάθει σοβαρό πρόβλημα υγείας. Γι αυτό απαγορεύεται αυστηρά η χρήση τέτοιου είδους υλικού. Όπου υπάρχει, πρέπει να αποσύρεται και να καταστρέφεται σε ειδικούς χώρους. Από το 2014 λοιπόν, καταγγείλαμε την ενδεχόμενη ύπαρξη πλάκων αμιάντου και είχαμε μια διαρκή αλληλογραφία μέσω της

σχολικής εφορίας επί δύο χρόνια με τις Τεχνικές Υπηρεσίες, που έδειξαν εκνευριστική αδράνεια και αναγκάστηκαν να αποσύρουν το φυτόκωμα μόνο όταν επενέβηκε ο Γενικός Ελεγκτής, δηλαδή αυτή η ιστορία άργησε δύομισυ χρόνια. Το θέμα αυτό όμως πήρε ευρύτερες διαστάσεις, όταν έπρεπε να παρουσιαστούμε στη Βουλή σε διερεύνηση της Επιτροπής Περιβάλλοντος. Το Σχολείο όμως από την πρώτη μέρα έκανε την δουλειά του.

• **Πότε έγινε ολική απομάκρυνση του φυτοκώματος, με ποιο τρόπο και που μεταφέρθηκε;**

Έγινε δύομισυ χρόνια μετά. Ήρθε ειδικό συνεργείο, μάζεψε το ακατάλληλο υλικό και το μετέφερε σε ειδικές τοποθεσίες στις οποίες καταλήγουν τα τοξικά και επικίνδυνα αυτά απόβλητα. Συνήθως αυτά καταλήγουν στον Αμιάντο στο Τρόοδος, εκεί υπάρχει μεταλλείο αμιάντου και εκεί γίνεται το πέταμα.

• **Είναι λογικό μετά από ένα τόσο σοβαρό γεγονός μεγάλη μερίδα μαθητών να είναι ανήσυχτοι. Ως διευθυντής με ποιο τρόπο σκοπεύετε να καθησυχάσετε τους μαθητές ότι ο κίνδυνος έχει απομακρυνθεί;**

Εδώ και καιρό ενημερώσαμε τους γονείς αλλά και τους μαθητές σε κοινή συγκέντρωση ότι το φυτόκωμα έχει απομακρυνθεί. Παρ' όλα αυτά ο Σύνδεσμος Γονέων μέσω δικηγόρου ζήτησε να διερευνηθεί κι άλλους χώρους όπου πιθανόν να υπάρχουν ίχνη αμιάντου, για να είναι σίγουροι ότι το σχολείο είναι απολύτως ασφαλές. Το θέμα δεν έκλεισε για εμάς και τον Σύνδεσμο Γονέων. Εξακολουθούμε να το διερευνούμε.

Οι «δημοσιογράφοι» μας:
Μικαέλλα Πέτρου, Β11
Δημήτρης Αγγελής, Β51

Κοινωνία Των Εθισμένων

Κοινωνία μου, είσαι υπερδύναμη! Κατόρθωσες να στήσεις μια ολόκληρη αυτοκρατορία από εθισμένους. Όποιος σε ασπάζεται δεν συγκινείται ούτε τρομάζει πια. Έχει ακούσει τόσα πολλά από εσένα που δεν τον αγγίζει το παραμικρό, έχει εθιστεί στη βία, στο αίμα, στην εκμετάλλευση, την απανθρωπιά... Οι μέλισσες ψοφούν κάθε μέρα επάνω στο παχύ δέρμα που του δημιουργήσες.

Κοινωνία μου, είσαι αδίστακτη! Μαθαίνεις τάχα στα παιδιά σου να μην δοκιμάσουν ποτέ ναρκωτικά την στιγμή που εσύ είσαι το πιο σκληρό από όλα. Ποτίζεις τους πολίτες σου με ψέμα στα πλαίσια του εφησυχασμού, στα πλαίσια των συμφερόντων. Κυλάς στο αίμα τους ως «πρέπει» και τους επιβάλλεις τα θέλω σου. Οι πολίτες σου είναι οι πιο εθισμένοι της πιάτσας, αυτοί που, όταν τους βλέπεις στον δρόμο, σκέφτεσαι πως δεν έχουν σωτηρία και τα παιδιά σου μεγαλώνουν ανάμεσα τους, αυτοί τα μεγαλώνουν, αυτοί τα διδάσκουν. Τα παιδιά σου λοιπόν είναι καταδικασμένα να ενταχθούν στην Κ.Τ.Ε.

Κοινωνία μου, είσαι υποκρίτρια! Κρύβεσαι πίσω από το προσώπιο της φιλευσπλαχνίας, της κατανόησης, της συμπόνιας με διακινείς τους πολέμους. Καταβάλλεις τον οργανισμό των πολιτών σου με εθνικιστι-

“ Κοινωνία μου, είσαι εκδικητική! Πολύ λίγοι κατορθώνουν να αποτοξινωθούν και όσοι το έπραξαν, τους καταδίκασες σε περιθωριοποίηση και εξευτελισμό, τους καταδίκασες σε θάνατο, γιατί σε υπονομεύουν ”

κές ουσίες για να καλύψεις τις ιμπεριαλιστικές σου ορέξεις. Δεν σου αρκούν οι εθισμένοι σου, θέλεις να υποδουλώσεις κι άλλους στην εγωπαθέστατη αυτοκρατορία σου. Θέλεις να κλωνοποιήσεις τον εαυτό σου θέτοντας το DNA της εγωπάθειάς σου σε κάθε ανθρώπινη ύπαρξη. Αφήνεις όμως έντεχνα τον τρόπο τοποθέτησης στα δικά τους χέρια με τη δήθεν δημοκρατία, τα δήθεν δικαιώματα, τη δήθεν ελευθερία... Δίνεις πολλές επιλογές: ένεση, σκόνη, LSD, έκσταση...ή φανατισμός, ρατσισμός, εθνικισμός, απαιδευσία, ακρισία... η επιλογή δική τους! Όποιον τρόπο και να επιλέξουν, επαληθεύουν περίτρανα το: «όποιος συντηρίζει το τέρας αρχίζει να του μοιάζει».

Κοινωνία μου, είσαι εκδικητική! Πολύ λίγοι κατορθώνουν να αποτοξινωθούν και όσοι το έπραξαν, τους καταδίκασες σε περιθω-

ριοποίηση και εξευτελισμό, τους καταδίκασες σε θάνατο, γιατί σε υπονομεύουν. Πολύ λίγοι κατορθώνουν να ξεφύγουν από τη δεσμά, να δουν το φως έξω από τη σκοτεινή σπηλιά της αμάθειας και ελάχιστοι προσπαθούν να αφυπνίσουν τους απατημένους δεσμώτες. Για την ώρα εγώ γνωρίζω μόνο δύο που είχαν το ίδιο τραγικό τέλος... όταν ποτέ κάποιος εκφράσει ως όραμα να αφυπνίσει αυτόν τον κόσμο, ασκεί βέτο, τον απορρίπτει. Ξεχνάς τη δύναμη της Ιστορίας που επαναλαμβάνεται.

Να θυμάσαι, κοινωνία μου, θα έρθει και η δική σειρά σου να καταρρεύσεις. Θα βρεθεί σε λίγο καιρό ένας δεύτερος Ρόμπερτ Σέσιλ για να σου ανακοινώσει ότι: «Η Κοινωνία των Εθισμένων πέθανε. Ζήτω η Κοινωνία των φωτισμένων!».

Σοφία Νικολάου, Γ6

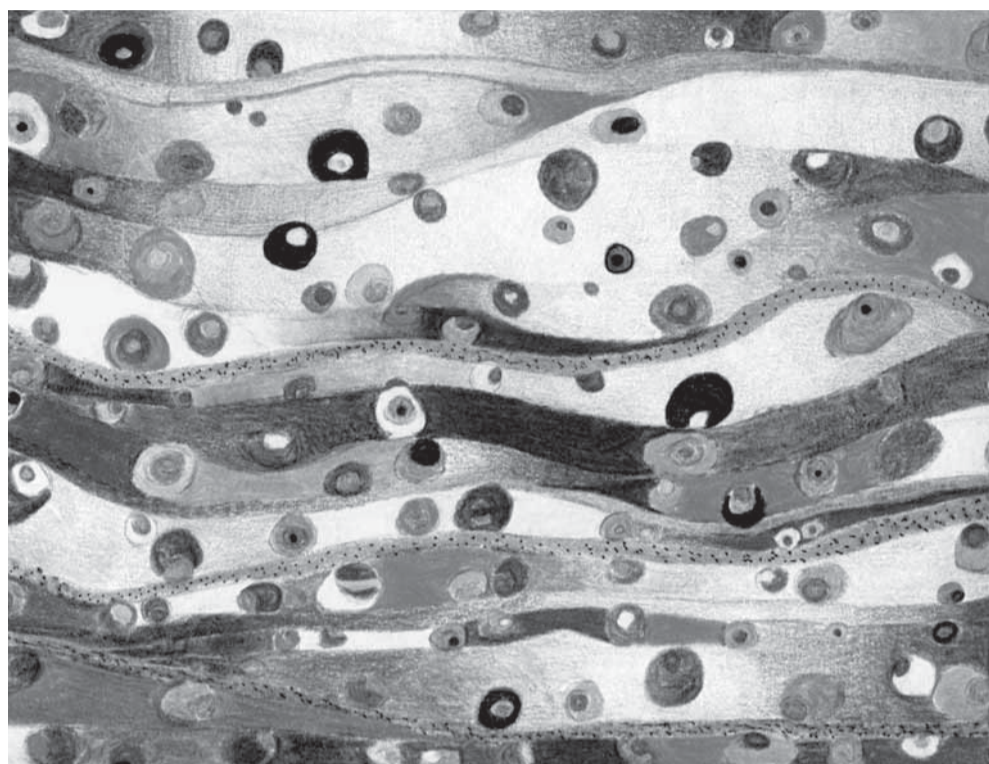
Αφιερωμένο σε αυτούς που εδώ και χρόνια δεν βρίσκονται στα σχολεία αλλά παίρνουν αποφάσεις για μας...

Παραγνωρίζοντας τις ανησυχίες των μαθητών αλλά και των οργανωμένων γονέων, η Βουλή προχώρησε τον περασμένο μήνα, μετά από έντονη συζήτηση, στην ψήφιση των νομοσχεδίων που εντάσσονται στο πλαίσιο της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης. Τα νομοσχέδια αφορούν στην αλλαγή των Κανονισμών Λειτουργίας των Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης και στον διαχωρισμό των εξετάσεων σε τετράμηνα.

Το μέτρο αυτό προβληματίζει τους πλείστους από μας, αφού είναι ξεκάθαρο ότι θα πολλαπλασιάσει τις εξετάσεις στο δημόσιο σχολείο (σαν να μην έφταναν τα δεκάδες διαγωνίσματα που καλούνται οι μαθητές να γράψουν κάθε τετράμηνο), μετατρέποντάς το σε συνεχές εξεταστικό κέντρο.

Αυτή είναι η ανθρωπινή και ολόπλευρη παιδεία που επιθυμούμε για μας οι αρμόδιοι του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού; Η αξιολόγηση χωρίς τέλος και η αποστήθιση που μας μετατρέπει σε παπαγάλους αντί σε κριτικά σκεπτόμενους αυριανούς πολίτες;

Είναι σωστό το περιεχόμενο της γνώσης να υποτάσσεται εξολοκλήρου στη βαθμολόγηση και στις εξετάσεις; Κατά τη γνώμη μου, όχι. Υπάρχουν εναλλακτικοί τρόποι αξιολόγησης, όπως η συγγραφική μελέτη, η αυτοα-

Κατερίνα Νασίφ, Γ1

ξιολόγηση και η συμμετοχή σε έρευνα, προσαρμοσμένη μάλιστα στα ενδιαφέροντα του μαθητή.

Δε θα ήταν προτιμότερο αντί της συνεχούς αξιολόγησης (διαγωνίσματα, εξετάσεις) να υπήρχε μια βοηθητική διαδικασία που θα εν-

τόπιζε τα αδύνατα –αλλά και τα δυνατά– σημεία του κάθε μαθητή και θα παρακολουθούσε μακροχρόνια τη βελτίωσή του; Αυτό θα προσέφερε πραγματική βοήθεια στον μαθητή, έτσι ώστε να αποκτήσει ουσιαστική γνώση, με λιγότερο άγχος, προσαρμοσμένη στις κλίσεις και ικανότητες του.

Αποτελούν, πράγματι, οι συνεχείς εξετάσεις κίνητρο για τους μαθητές για υψηλότερες επιδόσεις; Για ορισμένους, ίσως. Από την εμπειρία μου όμως, έχω διαπιστώσει ότι για πάρα πολλούς αποτελούν αντικίνητρο αφού δημιουργούν φόβους, ανασφάλειες και απίστευτο άγχος.

Έχουν αναρωτηθεί οι αρμόδιοι ποια είναι τα αποτελέσματα στην ψυχολογία και στη διαμόρφωση χαρακτήρων των εφήβων, με τη χρήση της «απειλής» της βαθμολογίας και των εξετάσεων; Θέλουμε μαθητές φοβισμένους, να ζουν με την απειλή και το άγχος της ενδεχόμενης αποτυχίας; Ο φόβος του λάθους και της βαθμολογικής «τιμωρίας» στερεί από πολλούς μαθητές τη χαρά της δημιουργικής φαντασίας και πλήττει την αυτοπεποίθησή τους.

Δεν θα ήταν υπερβολή να πούμε ότι δυστυχώς, το σχολείο μας οδηγείται σε άλλη μια φάση πειραματισμών (με πειραματοζώα εμάς) με άγνωστα αποτελέσματα. Θα έπρεπε η ψυχική ευχαρίστηση και η ευτυχία των μαθητών να πηγάζει από το γεγονός ότι χαιρόνται τη ζωή τους στο σχολείο γιατί τους δίνεται η δυνατότητα να καλλιεργήσουν τα ιδιαίτερα ταλέντα τους και να αναδείξουν την προσωπικότητά τους. Και αυτό, θα έπρεπε να γίνει μέσα από μια διαδικασία απόκτησης γνώσεων που θα έχει τον μαθητή **συμμέτοχο** και όχι **μόνιμα εξεταζόμενο μαθητή...**

Στυλιανός Τηλαύγης, Α12

Ελεύθερος χρόνος στο Λύκειο; Μμμ.. δεν το νομίζω!

Αν είστε μαθητές Λυκείου, τότε μάλλον είστε άτομα που δεν έχετε αρκετό ελεύθερο χρόνο για να τον αξιοποιήσετε σε δικά σας χόμπι. Σίγουρα καταλαβαίνετε τι εννοώ. Οι περισσότεροι μαθητές Λυκείου έχουν ένα υπερβολικά φορτωμένο καθημερινό πρόγραμμα και δεν τους μένει προσωπικός χρόνος. Δεν έχουν, δηλαδή, αρκετό ελεύθερο χρόνο.

Ο ελεύθερος χρόνος είναι ο προσωπικός χρόνος που διαθέτει ο κάθε άνθρωπος, για να αναπαυθεί, να προαγάγει το πνεύμα του, να καλλιεργήσει τα ταλέντα του και να αξιοποιήσει τις κλίσεις του. Είναι μια χρονική περίοδος από την οποία απουσιάζουν οποιαδήποτε υποχρεώσεις και καταναγκαστικές εργασίες και έτσι το άτομο έχει την ελευθερία να αφοσιωθεί στην ατομική του ξεκούραση. Ο ελεύθερος χρόνος είναι ταυτόχρονα ένα δικαίωμα - νομικά κατοχυρωμένο, αλλά και μια ανάγκη του κάθε ανθρώπου. Συγκεκριμένα, ο ελεύθερος χρόνος για τους έφηβους αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα πεδία για την κοινωνικοποίησή τους, την ανάπτυξη των δεξιοτήτων και τη διαμόρφωση της ταυτότητάς τους. Κατά τη διάρκεια αυτού του χρόνου οι έφηβοι έχουν τη δυνατότητα να ασχοληθούν με ένα χόμπι το οποίο τους προσφέρει ικανοποίηση και ευχαρίστηση.

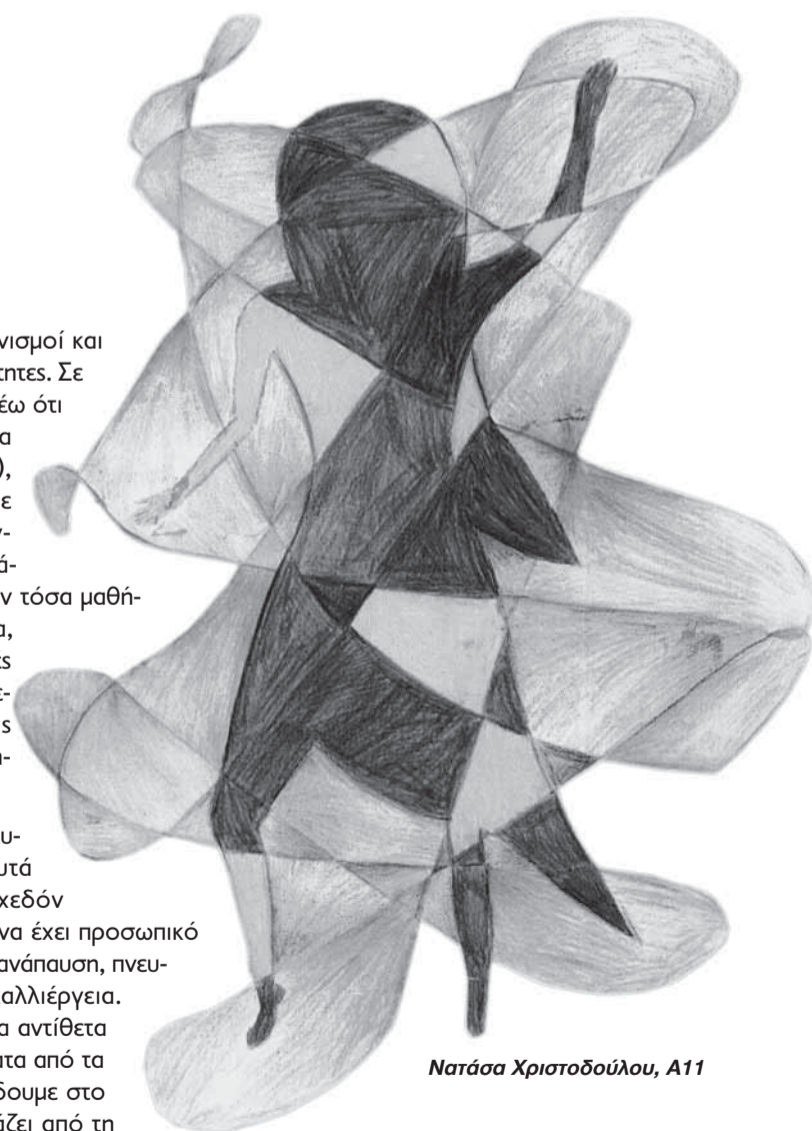
Παρόλα αυτά, οι μαθητές Γυμνασίου και κυρίως Λυκείου αναγκάζομαστε να εγκαταλεί-

ψουμε τα χόμπι μας και να σβήσουμε τις λέξεις ελεύθερος χρόνος από το λεξικό μας. Οι παράγοντες που περιορίζουν τον ελεύθερο μας χρόνο είναι αρκετοί και ποικίλουν, αλλά συνήθως έχουν να κάνουν με τη σχολική μας επίδοση. Προκειμένου να ξεχωρίσουμε, ξεπερνώντας είτε τους άλλους είτε τον εαυτό μας, φτάνουμε σε όρια βαθμοθηρίας, αγνοώντας παντελώς την κατάκτηση της πραγματικής γνώσης. Η μάθηση έχει γίνει πλέον καταναγκαστική και μας μεταφέρει καθημερινά πολύ άγχος και κούραση.

Η καθημερινή μας προετοιμασία είναι εξαιρετικά απαιτητική και θυμίζει πρόγραμμα ενός... πρωταθλητή στίβου που προετοιμάζεται για ολυμπιακούς αγώνες. Από πού να αρχίσω; Από τα υπερβολικά μαθήματα που μας βάζουν καθημερινά οι καθηγητές μας; Από τα διαγωνίσματα, προειδοποιημένα και μη; Τις εργασίες τύπου project που απαιτούν από εμάς ή από το συστηματικό διάβασμα που έχουμε να κάνουμε; Και φυσικά πού να τελειώσω; Στα φροντιστήρια που πολλοί από εμάς έχουν καθημερινά ή στα επιπρόσθετα μαθήματα που μας φορτώνουν εκεί; Και θα μου πείτε πως δεν είμαστε αναγκασμένοι να πηγαίνουμε φροντιστήρια, αλλά δυστυχώς για να μπορέσουμε να αντεπεξέλθουμε στην απίστευτα απαιτητική ύλη του σχολείου είναι κατά κάποιο τρόπο αναγκαστικό. Και αν κατά τύχη μας περισσέψει λίγος ελεύθερος χρόνος, πλακώνουν εκεί τα ΔΔΚ, οι

Ολυμπιάδες, οι διαγωνισμοί και οι σχολικές δραστηριότητες. Σε καμία περίπτωση δεν λέω ότι αυτά δεν είναι χρήσιμα (μάλιστα το αντίθετο), αλλά σε συνδυασμό με τα υπόλοιπα θεωρούνται μια επιπλέον επιβάρυνση. Αν δεν υπήρχαν τόσα μαθήματα και διαγωνίσματα, τότε σίγουρα οι μαθητές θα έδειχναν περισσότερο ενδιαφέρον στις συγκεκριμένες δραστηριότητες.

Τέλος, ένας μαθητής Λυκείου, έχοντας όλα αυτά στο μυαλό, είναι σχεδόν αδύνατο να μπορέσει να έχει προσωπικό χρόνο για τη δική του ανάπαυση, πνευματική και σωματική καλλιέργεια. Έτσι, οδηγούμαστε στα αντίθετα μαθησιακά αποτελέσματα από τα επιθυμητά. Δεν αποδίδουμε στο μέγιστο και αυτό πηγάζει από τη στέρηση της ευχαρίστησης από αυτά που μας αρέσουν και ομορφαίνουν τη ζωή μας. Πρέπει όλοι να κατανοήσουμε το αυτονόητο, το ότι δηλαδή οι άνθρωποι, μαθητές, εργαζόμενοι, γονείς, για να είναι αποδοτικοί και συνεπείς στις υποχρεώσεις τους προϋποτί-

Νατάσα Χριστοδούλου, Α11

θεται να είναι γεμάτοι και πλήρεις. Να υπάρχει, δηλαδή, ισορροπία στη ζωή τους μεταξύ εργασίας, ψυχαγωγίας και ξεκούρασης.

Εύη Επιφανίου, Α12

Ανησυχητικά τα φαινόμενα σχολικού εκφοβισμού στην Κύπρο

Ο σχολικός εκφοβισμός χαρακτηρίζεται από την επαναλαμβανόμενη, απρόκλητη παρενόχληση κάποιου παιδιού το οποίο αδυνατεί να υπερασπιστεί τον εαυτό του. Στην πραγματικότητα, ο σχολικός εκφοβισμός είναι δύσκολο να οριστεί αφού έχει πολλές μορφές. Μπορεί να εκφραστεί με τη μορφή της ψυχολογικής βίας, της σεξουαλικής παρενόχλησης, της σωματικής βίας ή και της οικονομικής εκμετάλλευσης. Το θύμα ταπεινώνεται, εξευτελίζεται και παρόλο που ζούμε σε μια κοινωνία «τάχα» ανεπτυγμένη και ενημερωμένη το φαινόμενο αυτό ανθίζει και είναι πιο έντονο από ποτέ.

Πολλές είναι οι περιπτώσεις μαθητών που δέχονται τέτοιου είδους παρενόχληση. Σύμφωνα με έρευνες που έχουν γίνει τα τελευταία χρόνια η συντριπτική πλειοψηφία αφορούσε διακρίσεις λόγω εθνικότητας ή και θρησκείας. Οικογένειες μεταναστών υποφέρουν λόγω της ξενοφοβικής τάσης που κυριαρχεί. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα αλλοδαπού μαθητή β' δημοτικού που αναγκάστηκε να εγκαταλείψει δύο φορές το σχολείο του, για να γλιτώσει από έναν πραγματικό εφιάλτη που βίωσε, όταν δεχόταν επανειλημμένα λεκτική αλλά και σωματική βία από τους συμμαθητές του. Πολλές όμως είναι και οι περιπτώσεις ελληνοκύπριων που δέχονται bullying λόγω των πολλών και διαφόρων στερεοτύπων που κυριαρχούν.

Το φαινόμενο του σχολικού εκφοβισμού και του εκφοβισμού γενικά έχει φτάσει πλέον στα άκρα. Ωστόσο το

“ Στην πραγματικότητα, ο σχολικός εκφοβισμός είναι δύσκολο να οριστεί αφού έχει πολλές μορφές. Μπορεί να εκφραστεί με τη μορφή της ψυχολογικής βίας, της σεξουαλικής παρενόχλησης, της σωματικής βίας ή και της οικονομικής εκμετάλλευσης. ”

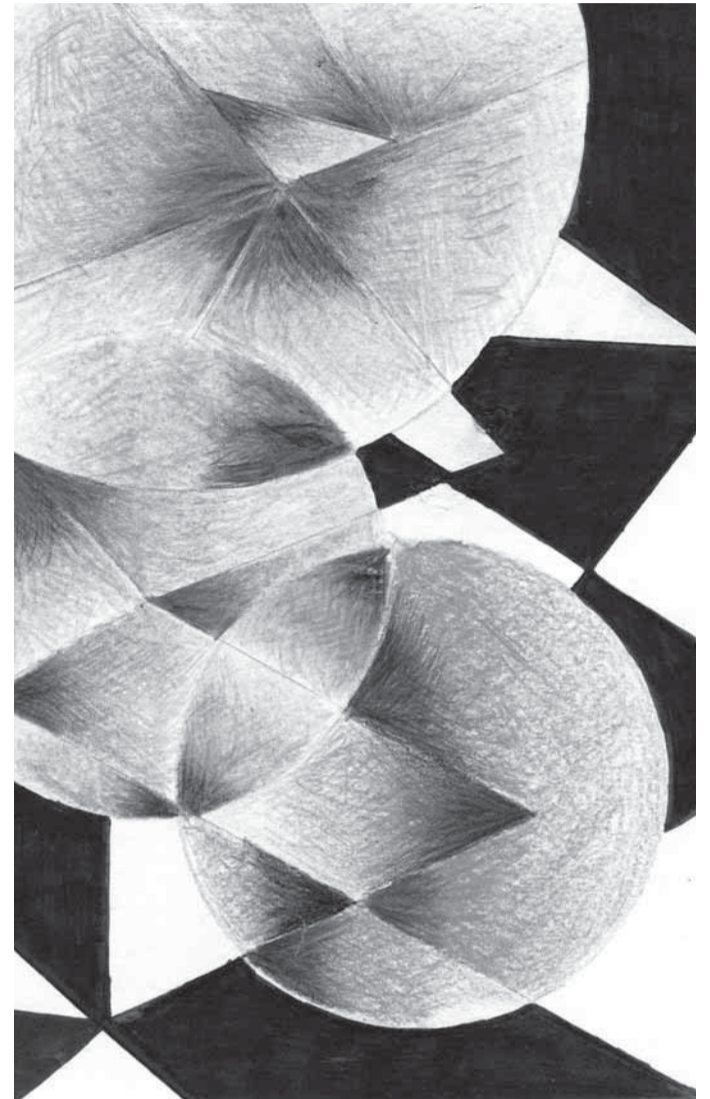
σοκ που προκαλούν τα περιστατικά αυτά, κρατάει πολύ λίγο, μέχρι ο καθένας να επιστρέψει στα καθημερινά του προβλήματα. Και πολλές από τις συνέπειες δεν φαίνονται αφού είναι θαμμένες κάτω από τα ψυχολογικά τραύματα που δημιουργούνται στο θύμα και γι' αυτό ο σχολικός εκφοβισμός είναι πολύ δύσκολο να ανιχνευτεί.

Είναι απαράδεκτο να υπάρχουν τέτοιου είδους ανισότητες και πειοθήσεις περί ύπαρξης ανώτερων και κατώτερων εθνικοτήτων-φυλών-και γενικά ανθρώπων στην πολυπολιτισμική κοινωνία που ζούμε. Και αυτό πρέπει να το συνειδητοποιήσουμε ως λαός. Ότι πρέπει να απαλλαγούμε από τα στερεότυπα, την ξενοφοβία, και να αποδεχτούμε τη διαφορετικότητα, να ενστερνιστούμε αξίες όπως η αγάπη, η αλληλεγγύη και να απαλλαγούμε από τις παρωπίδες που μας εμποδίζουν να δούμε την κα-

τάσταση γύρω μας. Η διαφορετικότητα είναι φυσιολογική, έτσι κι αλλιώς, αν όλοι ήμασταν ίδιοι, ο κόσμος δεν θα είχε νόημα. Όσα σεμινάρια και αν παρακολουθήσουμε, όσες εκθέσεις κι αν γράψουμε ενάντια στον εκφοβισμό, δεν γινόμαστε καλύτεροι άνθρωποι. Πρέπει να γίνουν εσωτερικές και ριζικές αλλαγές του χαρακτήρα του καθενός.

Καταλαβαίνουμε, λοιπόν, ότι ο σχολικός εκφοβισμός κάποιων ατόμων έχει πολύ σοβαρές συνέπειες αλλά μπορεί να αντιμετωπιστεί εάν στηρίξουμε ψυχολογικά τα θύματα και αν αποδεχτούμε την διαφορετικότητα των συνανθρώπων μας. Ρωτήστε τον εαυτό σας, θα μπορούσατε να μπειτέ έστω για μια μέρα στη θέση αυτών των ατόμων;

Έμιλη Χατζηγεωργίου,
Ιωάννα Κυριάκου, Γ2

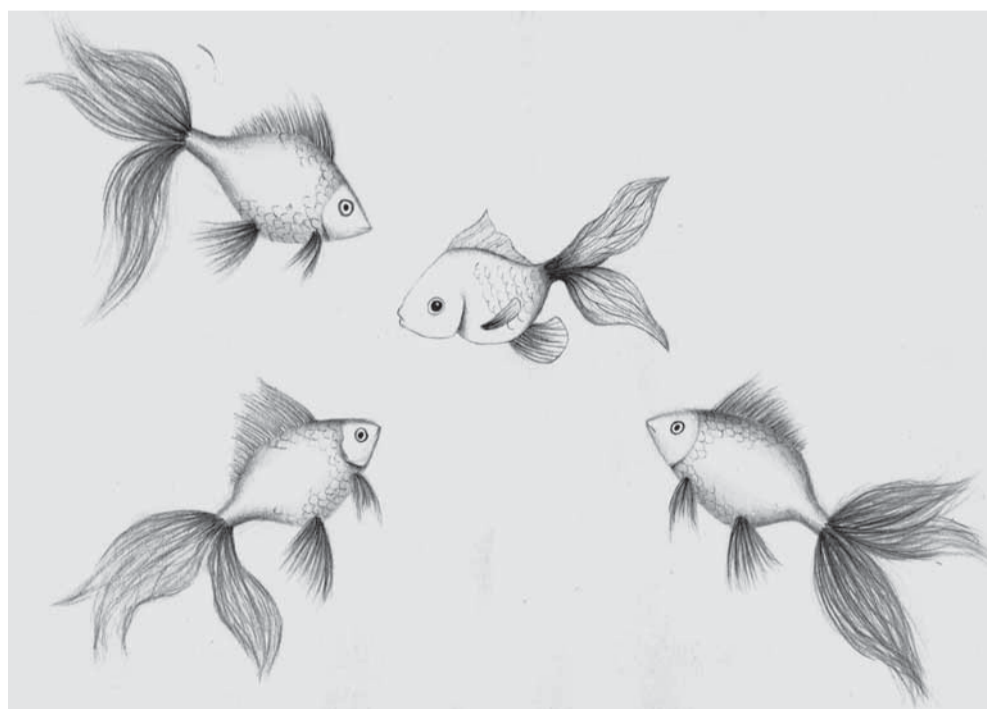
Θέμα: Αναστάτωση, αταξία και ταραχή
Έμιλη Χατζηγεωργίου, Γ2

Σχολικός Εκφοβισμός

Ο σχολικός εκφοβισμός είναι ένα φαινόμενο που κυριαρχεί σε πολλές χώρες και επηρεάζει ψυχολογικά χιλιάδες παιδιά και εφήβους.

Αρχικά ο σχολικός εκφοβισμός αναφέρεται στη χρήση βίας μεταξύ των μαθητών με κύριο στόχο να προκληθεί πόνος και ψυχική αναστάτωση. Επιπρόσθετα, ο σχολικός εκφοβισμός ή αλλιώς “bullying” έχει αρχίσει να τρομάζει τους γονείς, αφού αυξάνεται ο αριθμός των παιδιών που παραπονιούνται ότι έχουν πέσει θύματα εκφοβισμού. Συνήθως αρχηγό του εκφοβισμού είναι άτομα τα οποία αντλούν απίστευτα μεγάλη ευχαρίστηση από την πράξη τους και έχουν επιρροή σε μια ομάδα ατόμων που ακολουθούν τη συμπεριφορά αυτή για να πάρουν δύναμη και αναγνώριση. Αντιθέτως, θύματα είναι τα άτομα με χαμηλή αυτοπεποίθηση και αυτοσεβασμό.

Τις πλείστες φορές ένα θύμα “bullying” δεν μοιράζεται το πρόβλημα που αντιμετωπίζει και δεν ζητά τη βοήθεια του φιλικού ή του οικογενειακού περιβάλλοντος, γιατί ντρέπεται, αφού σκέφτεται πως μπορεί να ευθύνεται ο ίδιος για τον χλευασμό που δέχεται από κάποιον εξωτερικό «ελάττωμά» του. Δεν σκέφτεται να στηριχθεί ούτε στο σχολικό, αλλά ούτε και στο οικογενειακό του περιβάλλον, αφού πιστεύει ότι, αν μιλήσει, πιθανώς να δεχτεί εκ νέου απόρριψη από τρίτους ή από τους γο-

Μέλανη Μακαρίου, Γ1

“ Αρχικά ο σχολικός εκφοβισμός αναφέρεται στη χρήση βίας μεταξύ των μαθητών με κύριο στόχο να προκληθεί πόνος και ψυχική αναστάτωση. ”

νείς του. Όσα παιδιά είναι θύματα “bullying” φοβούνται να πηγαίνουν στο σχολείο και νιώθουν απίστευτα δυστυχισμένα, όταν βρίσκονται στον σχολικό χώρο. Από την άλλη, οι συμμαθητές των θυμάτων βοηθούν να επεκτείνεται η κοινωνική τους απομόνωση, αφού φοβούνται ότι η επαφή μαζί τους θα μειώσει το κοινωνικό τους κύρος μέσα στον σχολικό χώρο ή ακόμα φοβούνται πως θα δεχτούν οι ίδιοι αργότερα μια τέτοια επίθεση. Τα παιδιά θύματα μπορούν να εξελίξουν αυτήν τη συμπεριφορά και αργότερα στη ζωή τους, αλλά κυρίως στον εργασιακό τους χώρο.

Συμπληρωματικά, οι γονείς των θυμάτων «bullying» πρέπει να προσπαθήσουν να πλησιάσουν το παιδί τους και να το κατανοήσουν, χωρίς όμως να το κρίνουν. Παράλληλα, το σχολείο πρέπει να έχει επικοινωνία με τους γονείς των παιδιών, ώστε να αναλάβει δράση, για να αντιμετωπιστεί η κατάσταση και να προστατευτεί το παιδί. Όταν πια διαφανεί ότι, παρ' όλες τις προσπάθειες το παιδί συνεχίζει να προβάλλει μια ανησυχητική συμπεριφορά, τότε πρέπει να απευθυνθούν σε κάποιο ειδικό.

Τέλος, όλα τα παιδιά έχουν την ανάγκη να νιώθουν ότι αγαπιούνται γι' αυτό που είναι και οι γονείς να επισημαίνουν καθημερινά την αξία των παιδιών τους.

Χριστίνα Ψαρά, Β11

Στη σημερινή εποχή παρατηρείται όλο και συχνότερα το φαινόμενο της ανεργίας. Συγκεκριμένα ανεργία ονομάζεται η έλλειψη εργασίας για το άτομο που την επιθυμεί. Μια τέτοια κατάσταση μπορεί να είναι επιβλαβής όχι μόνο για το ίδιο το άτομο αλλά και για ολόκληρη την κοινωνία.

Είναι οφθαλμοφανές τι μπορεί να πυροδοτεί αυτή την τραγική κατάσταση καθώς όλοι μας έχουμε επίγνωση της επίδρασης της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης στους λαούς. Οι αιτίες είναι αναρίθμητες αλλά θα ήθελα να στηριχθώ κατά κύριο λόγο στα αίτια της ανεργίας. Αρχικά, με το να στερείται ένα άτομο μια θέση εργασίας καταρρακώνεται τόσο σε ψυχολογικό όσο και σε οικονομικό επίπεδο. Ενδεικτικά, το άτομο νιώθει άχρηστο με ψήγματα αυτοεκτίμησης. Η απογοήτευση και η ανασφάλεια φτάνουν στο ζενίθ, αφού αισθάνεται αβέβαιος για το τι μπορεί να έπειτα. Η θέση των άνεργων οικογενειάρχων είναι ακόμα πιο άσχημη, διότι οι υποχρεώσεις τους είναι ατέρμονες. Αισθάνονται λοιπόν ότι είναι υπόλογοι στην υπόλοιπη οικογένεια τους και ειδικότερα στα παιδιά τους, τα οποία έχουν άμεση ανάγκη την υλική τους βοήθεια.

Επιπρόσθετα, το άτομο μένει στάσιμο οικονομικά και η εξάρτηση από τους γονείς του παρατείνεται με αόριστη τελική γραμμή. Ένα θλιβερό παράδειγμα της σημερινής ελληνικής κοινωνίας αποτελεί το γεγονός ότι τριαντάχρο-

Ανεργία

νοι άνθρωποι εξαρτώνται ακόμα οικονομικά από τους γονείς τους. Εκτός αυτού όμως το άτομο δεν εξελίσσεται πνευματικά καθώς δεν του δίνεται η ευκαιρία να αναπτύξει τις δεξιότητές του, αλλά και να εφαρμόσει στην πράξη τις γνώσεις του, με αποτέλεσμα η επαγγελματική ανέλιξη να είναι ανύπαρκτη. Ωστόσο και η κοινωνία πλήττεται αφού δεν έχει τη δυνατότητα να απορροφήσει αυτά τα άτομα στο δυναμικό της. Άλλη μια επίπτωση της ανεργίας είναι η αύξηση της εγκληματικότητας. Οι άνθρωποι που δεν εργάζονται δεν μπορούν να ζήσουν όπως οι υπόλοιποι και κατά συνέπεια δεν έχουν τη δυνατότητα να καλύψουν τις βασικές τους ανάγκες με ενδεχόμενο διέξοδο τις εγκληματικές πράξεις εις βάρος των συμπολιτών τους. Η οργή και το μίσος οξύνεται όλο και περισσότερο και έτσι επιτίθενται σε αυτούς που λόγω προσόντων ή συγκυριών έχουν διασφαλίσει την επαγγελματική τους θέση.

Ακόμα, μια συνέπεια της ανεργίας αποτελεί αναμφισβήτητα το γεγονός ότι ένα σημαντικό μέρος του πληθυσμού μένει ανεκμετάλλευτο με αποτέλεσμα άτομα τα οποία μπορούν να φανούν

χρήσιμα σε χειρωνακτικές εργασίες παρακωλύονται εντελώς

Το άτομο σε συνεργασία με ανωτέρους φορείς μπορεί να πατάξει αυτό το τραγικό φαινόμενο. Αρχικά, το κράτος οφείλει να προβεί σε ορισμένες μεταρρυθμίσεις αποτελεσματικές και προσοδοφόρες για την καλύτερη ανάπτυξη του κράτους. Μια από αυτές θα μπορούσε να είναι το όριο συνταξιοδότησης το οποίο αυξάνεται δραματικά. Η άνοδος του δεν συμφέρει τους νέους επαγγελματίες στους οποίους παρατείνεται η αναμονή για να αναλάβουν τα καθήκοντα τους. Υποθέτοντας λοιπόν πως το όριο αυτό μειώνονταν τα νέα άτομα θα αναλάμβαναν τις θέσεις που τους άρμοζαν και θα αναζωπύρωναν την παραγωγή με νέες, ριζικέλευθες ιδέες και τεχνολογίες. Επιπρόσθετα, αξιοσημείωτο είναι να αναφερθεί ότι οι τεχνικές σχολές χρειάζονται αναβάθμιση για να εκπαιδεύσουν καλύτερα τους νέους. Έτσι οφείλει το κράτος να ενισχύσει αυτές τις σχολές με σύγχρονα εργαστήρια και ανάλογο εξοπλισμό προκειμένου να αποφοιτήσουν πόσο γίνεται ικανότεροι επαγγελματίες. Εάν επιτευχθεί κάτι τέ-

τοιο αυτομάτως η οικονομία θα ανέβει στο απόγειο της αφού, ως γνωστόν, τα χειρωνακτικά επαγγέλματα είναι αυτά που προσφέρουν ευκολότερα και γρηγορότερα ρευστό στην αγορά για να κινηθεί.

Εκτός αυτού όμως, ένας ακόμα τρόπος αντιμετώπισης θα μπορούσε να θεωρηθεί η πιο έγκυρη και αξιόπιστη ενημέρωση. Οι νέοι δεν λαμβάνουν την κατάλληλη ενημέρωση από τα εκπαιδευτικά ιδρύματα με αποτέλεσμα να είναι εντελώς παραπληροφόρημένοι για την τρέχουσα κατάσταση στην αγορά εργασίας. Διδάσκονται επιστήμες οι οποίες δεν είναι πλέον προσιτές και κατ'ουσίαν ακολουθούν επαγγέλματα κορεσμένα χωρίς επαγγελματική αποκατάσταση. Πως λοιπόν θεωρείται λογικό τα υποψήφια άτομα να διεκδικήσουν υψηλές ιεραρχικά θέσεις από τη στιγμή που το σχολείο δεν τα προετοιμάζει κατάλληλα.

Συνοψίζοντας λοιπόν εκτιμώ πως το φαινόμενο της ανεργίας αποτελεί την ραχοκοκαλιά των προβλημάτων μιας κοινωνίας της οποίας τα πλοκάμια σφίγγουν ολο και περισσότερο τους οικονομικοκοινωνικούς τομείς του κράτους. Οι συνθήκες της ζωής των ανθρώπων μπορεί να βελτιωθεί κατακόρυφα αν οι εκάστοτε φέρρεσε και τα ίδια τα άτομα καταβάλουν το ίδιο μερίδιο προσπάθειας. Η ποιότητα την ζωής τους θα μεταμορφωθεί σε ένα πρότυπο παράδειγμα διαβίωσης.

Άννα Μαυρίδου, Β11

ΑΝΕΡΓΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΣΕ ΑΠΟΓΝΩΣΗ

Ο άνθρωπος είναι από τη φύση του ον ενεργητικό και δημιουργικό, καθώς αναζητά συνεχώς νέους δρόμους και σκοπούς στην εργασία του. Εξάλλου εργασία σημαίνει δημιουργία, έκφραση και εκτόνωση. Το επάγγελμα δίνει τη δυνατότητα σε αυτόν που το ασκεί να αποτυπώσει στο αντικείμενο της εργασίας του την πρωτοτυπία, την έκφραση και την προσωπική του σφραγίδα. Για το λόγο αυτό μπορούμε να πούμε ότι η εργασία αναπτύσσει την κριτική σκέψη και διευρύνει τους πνευματικούς ορίζοντες του ατόμου.

Παρ'όλα αυτά αρκετοί άνθρωποι δεν έχουν εργασία και αποστερούνται της δημιουργικής απασχόλησης με το αντικείμενο που αγαπούν, οδηγούμενοι έτσι σε καταστροφικές συνέπειες.

Αρχικά, σπουδαιότερη συνέπεια για το άτομο είναι το γεγονός ότι ζει με το φόβο της ολοκληρωτικής ένδειας και της απώλειας και του ελάχιστου εισοδήματος που κρίνεται αναγκαίο για την επιβίωσή του. Έτσι ζει με απώτερο στόχο μόνο την επιβίωσή του, στερούμενος επιπρόσθετα υλικά και ψυχικά αγαθά, με τα οποία θα αποκτούσε έστω και προσωρινά νόημα και ενδιαφέρον η ζωή του. Ακόμη αξίζει να σημειωθεί πως αρκετές φορές εκτός από το ότι έχει χάσει το αίσθημα της δημιουργικότητας, έρχεται και σε προστριβές με το στενό οικογενειακό και συγγενικό του περιβάλλον, αφού τον θεωρούν υπεύθυνο για την κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα το άτομο να οδηγείται σταδιακά στον κοινωνικό αποκλεισμό και την περιθωριοποίηση, στερούμενο βασικά δικαιώματα στον εργασιακό τομέα.

Στη συνέχεια, εκτός από το άτομο, τις αρνητικές συνέπειες της ανεργίας βιώνει και ολόκληρη η κοινωνία, καθώς ένα φλέγον θέμα που την απασχολεί είναι η μετανάστευση. Αρκετοί νέοι αναγκάζονται να μεταναστεύσουν κυρίως στην δυτική Ευρώπη, αναζητώντας μια καλύτερη τύχη αλλά και καλύτερες συνθήκες εργασίας, καθώς τα εισοδήματα στη χώρα

“Αρκετοί νέοι αναγκάζονται να μεταναστεύσουν κυρίως στην δυτική Ευρώπη, αναζητώντας μια καλύτερη τύχη αλλά και καλύτερες συνθήκες εργασίας, καθώς τα εισοδήματα στη χώρα τους είναι πολύ χαμηλά.”

τους είναι πολύ χαμηλά. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελούν οι νέοι στην Ελλάδα, οι οποίοι εξαιτίας της οικονομικής κρίσης αναγκάζονται παρά τη θέλησή τους να εγκαταλείψουν την πατρίδα τους και να δοκιμάσουν

την τύχη τους σε άλλες χώρες, οι οποίες έχουν αναπτυγμένη βαριά βιομηχανία και σίγουρα υψηλότερες αμοιβές. Για να αντιμετωπισθεί το φαινόμενο αυτό θα πρέπει το σχολείο να εντάξει στο σχολικό

προγράμμα το μάθημα του σχολικού προσανατολισμού. Απαραίτητη προϋπόθεση είναι το μάθημα αυτό να διδάσκεται από εξειδικευμένους καθηγητές ή και επιστήμονες και όχι από ανειδίκευτους, λόγω έλλειψης προσωπικού. Με αυτό τον τρόπο δημιουργούνται ολοκληρωμένες και αυτόφωτες προσωπικότητες, ικανές να αντεπεξέλθουν στις απαιτήσεις της κοινωνικής ζωής. Τέλος, όντας ενημερωμένοι για τις συνθήκες εργασίας, οι νέοι θα είναι σε θέση να επιλέξουν ένα επάγγελμα με σύνεση και ωριμότητα ανάλογα με τα προσωπικά τους ενδιαφέροντα και εν τέλει να ανταποκριθούν ικανοποιητικά στις απαιτήσεις της εργασίας τους.

Άλλο ένα μέτρο που είναι απαραίτητο είναι η αναβάθμιση της τεχνικής εκπαίδευσης. Στη σύγχρονη κοινωνία επαγγέλματα όπως οι μηχανικοί για παράδειγμα, έχουν μεγάλη ζήτηση. Για το λόγο αυτό οφείλει το κράτος να στηρίξει αυτούς τους νεαρούς μελλοντικούς επιστήμονες να αναδειχθούν και να εκπληρώσουν τα όνειρά τους, αποβάλλοντας οποιαδήποτε φοβία για αδυναμία διοχέτευσης των δυνάμεών τους στην εργασία. Τέλος, θα πρέπει οικογένεια και σχολείο να μεριμνήσουν για την αποβολή οποιωνδήποτε προκαταλήψεων και κοινωνικών στερεοτύπων των νέων, οι οποίοι θεωρούν τα χειρωνακτικά και κάποια άλλα επαγγέλματα ως υποδεέστερα.

Συνοψίζοντας και λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω, καταλήγουμε αβίαστα στο συμπέρασμα ότι η ανεργία είναι ένα κοινωνικό φαινόμενο, το οποίο μπορεί να στερήσει από αρκετούς ανθρώπους τη δημιουργικότητα της ζωής. Αντιθέτως, η εργασία κάτω από σωστές προϋποθέσεις και συνθήκες, προσφέρει ευχαρίστηση και απόλαυση καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής του ανθρώπου. Εξάλλου, όπως υποστήριξε και ο Άγγλος ποιητής William Cowper: «Η απουσία απασχόλησης δεν είναι ξεκούραση. Ένα μυαλό άδειο είναι ένα μυαλό αγχωμένο».

Δημήτρης Βιτώρος, Β41

Τελικά ζεις ή απλά υπάρχουν;

Αναρωτήθηκες ποτέ αν ζεις ή απλά υπάρχουν; Αναρωτήθηκες ποτέ σου αν διασκεδάσεις όντως στη ζωή σου έχοντας κατανοήσει το νόημα της ή απλά υπάρχουν παθητικά ακολουθώντας ένα σύστημα; Αν όχι, τότε θα ήταν καλό να το σκεφτείς. Ο ορισμός της ζωής εξαρτάται από τον κάθε άνθρωπο και τις επιδιώξεις του. Αν δεν ζεις με βάση τα δικά σου πρότυπα και στόχους, τότε θα ζεις με τα πρότυπα και στόχους άλλων. Η ζωή βγαίνει μέσα από την ψυχή και όχι από το σώμα.

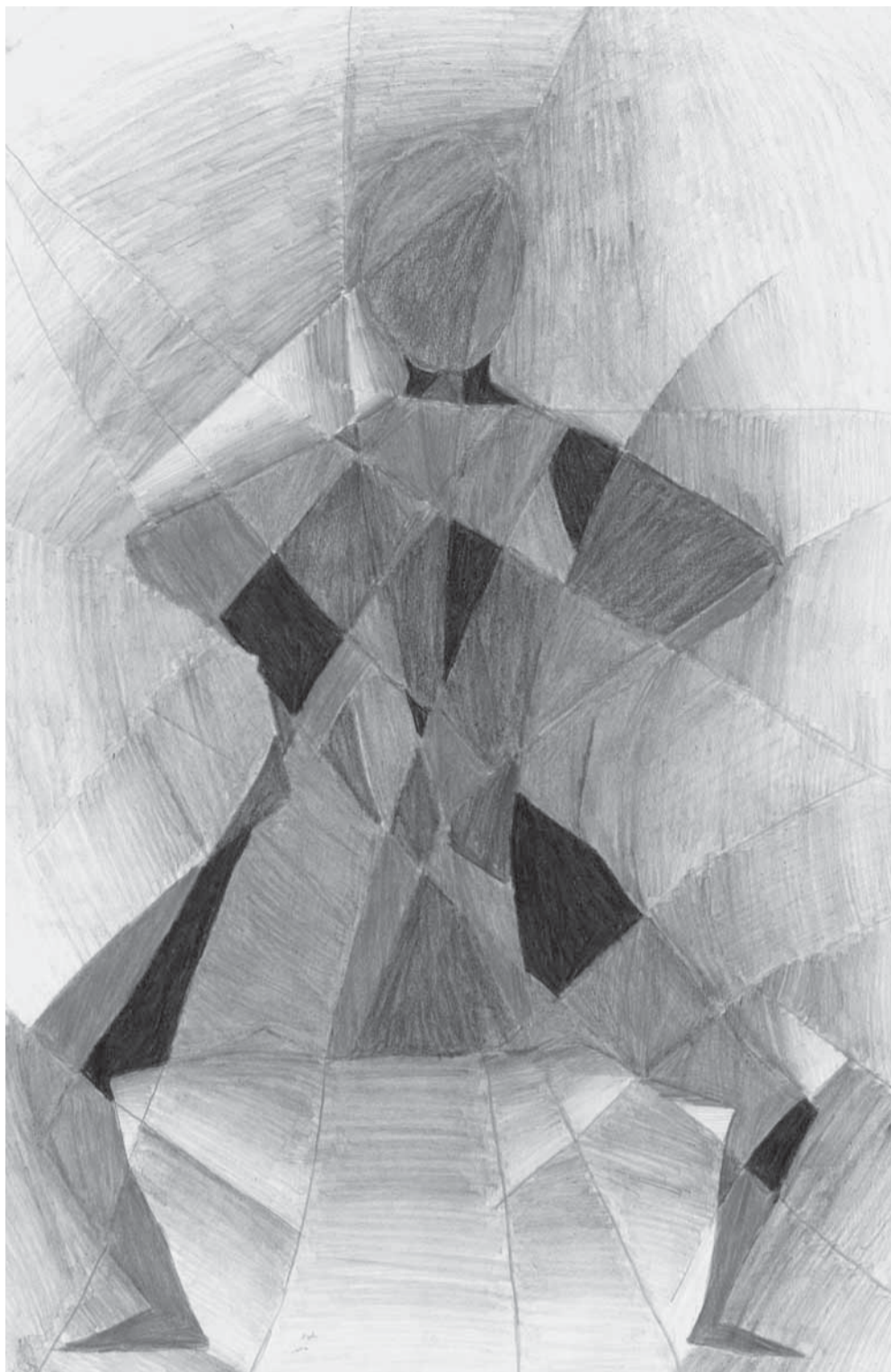
Το να ζεις σημαίνει να ξυπνάς κάθε μέρα επιδιώκοντας την πραγματοποίηση των ονείρων που είχες από μικρό παιδί και που θα σου αλλάξουν τη ζωή προς το καλύτερο.

Το να ζεις σημαίνει να είσαι ικανοποιημένος τόσο ψυχικά όσο και συναισθηματικά. Είναι το να έχεις ψυχή και ζωντανό πνεύμα μέσα σου και όχι παθητικό, γιατί η ζωή βγαίνει μέσα από την ενέργεια και τη ζωντάνια.

Να αγαπάς τον εαυτό σου, τους γύρω σου, να φροντίζεις για σένα και για τους άλλους κρατώντας τον συναισθηματικό πήχη ψηλά. Θα ερωτευτείς και θα πονέσεις, αλλά αυτό δεν πειράζει, γιατί είναι σημάδι που σου δίνει το μήνυμα ότι όντως ζεις, αφού νιώθεις βαθιά τον πόνο ή τη χαρά.

Επιπλέον, το να ζεις σημαίνει ότι ενεργείς με αυθορμητισμό και ότι παίρνεις μικρά ή μεγάλα ρίσκα, τα οποία θα σε βάλουν σε δοκιμασίες δημιουργώντας θετικές ή αρνητικές εμπειρίες. Οι αποτυχίες και οι επιτυχίες είναι μέρος της ζωής, όπως και η ευτυχία και δυστυχία. Αυτή η εναλλαγή των αντιθέσεων στην ζωή είναι το κλειδί της ισορροπίας, της αρμονίας και της ευτυχισμένης ζωής.

Αν και παράδοξο, το να υποφέρεις, ως ένα σημείο φυσικά, ίσως να είναι αυτό που θα σε κάνει να βάλεις στόχους και επιδιώξεις για τη δημιουργία ενός καλύτερου μέλλοντος. Ακόμη και τα αρνητικά συναισθήματα είναι σημαντικά, γιατί είναι αυτά που θα σε οδηγήσουν σε αλλαγές και δοκιμασίες. Εσύ παίρνεις τις αποφάσεις και επιλέγεις κάθε φορά το δρόμο που θα ακολουθήσεις. Δεν είσαι ένα μηχανικό πιόνι στο παιχνίδι της ζωής που θα αφήσει την τύχη του στο ζάρι.

Μύρια Χατζημιχαήλ, A11

Από την άλλη μεριά, το να υπάρχουν απλώς είναι μια κατάσταση εντελώς αντίθετη από το να ζεις πραγματικά. Όταν ζεις χωρίς ψυχή μοιάζεις σαν ένα διακοσμητικό στολίδι, το οποίο γεμίζει κάποιον χώρο άσκοπα. Έτσι μοιάζεις, όταν δεν κάνεις κάτι χρήσιμο για την ψυχή και το πνεύμα σου. Η κάθε μέρα κυλάει παθητικά σε ένα ατέλειωτο, ανώφελο και επαναλαμβανόμενο πρόγραμμα.

Μπορούμε να παραλληλίσουμε αυτή την άαρη ζωή με μια βαρετή και ανούσια σχολική εργασία την οποία πραγματοποιείς απρόθυμα. Έτσι ακριβώς είναι και η ζωή χωρίς γνήσια ψυχαγωγία και απόλαυση: την αρχίζεις επειδή σου δόθηκε, τη συνεχίζεις και ξαφνικά τελειώνει, όπως άρχισε. Το ζάρι αποφασίζει για σένα. Μην αφήσεις τη ζωή σου στην τύχη και άρπαξε την εσύ πρώτος!

Πώς θα μπορούσαμε να ζήσουμε πιο ενεργητικά τη ζωή μας;

Καταρχάς πρέπει να συνειδητοποιήσουμε τι σημαίνει «ζω» και να καλλιεργήσουμε την προσωπικότητα, τον χαρακτήρα και την αυτοπεποίθησή μας. Σημασία έχει να βρούμε τον πραγματικό μας εαυτό και τα αληθινά μας όνειρα. Αυτά να τα μετατρέψουμε σε στόχους και να τα πραγματοποιήσουμε μέσα από τις καθημερινές μας δραστηριότητες. Για τον καθένα αυτές είναι διαφορετικές.

Βγαίνοντας έξω από την αναπαυτική μας ζώνη, αφήνοντας τους κανόνες, ζώντας λίγο στον αυθορμητισμό και ενεργώντας περισσότερο αυθόρμητα και ρισκάροντας λίγο. Ας γίνουμε πιο κοινωνικοί, επίσης. Ας προσπαθήσουμε να είμαστε κοντά στην οικογένειά μας και να κτίσουμε όμορφες αναμνήσεις με φίλους.

Συμπερασματικά, εσύ ο ίδιος θα ορίσεις αν ζεις ή απλά υπάρχουν. Σε παρακαλώ, ποτέ μην υπάρξεις απλώς! Η ζωή είναι ένα παιχνίδι, που εσύ αποφασίζεις αν θα το παίξεις ή όχι. Στα χέρια σου είναι αν θα αφήσεις το ζάρι να αποφασίσει για σένα και θα είσαι ένας παθητικός ηθοποιός ή αν θα το παίξεις έξυπνα. Πάρε τη ζωή στα χέρια, μην την αφήσεις να ρέει μονότονα. Αξίζει να την ζήσεις και να απολαύσεις τις απρόβλεπτες, γεμάτες μυστήριο ομορφιές της!

Μαρτούδη Χάρις, A12

Επιβολή ή επιλογή; Γιατί αξίζει να εκφράζεσαι

Τα ανθρώπινα δικαιώματα δεν ήταν ποτέ κάτι αυτονόητο, ούτε αναγνωρισμένο. Ο άνθρωπος έκανε αιματηρές προσπάθειες στο παρελθόν για να κατοχυρώσει τα στοιχειώδη δικαιώματα προκειμένου να αποκτήσει η ζωή του αξιοπρέπεια. Ένα από τα σημαντικότερα δικαιώματα είναι η ελευθερία έκφρασης.

Είναι, ίσως, η σημαντικότερη από όλες τις άλλες μορφές ελευθερίας, γιατί, αν κάποιος δεν είναι εσωτερικά ελεύθερος, δεν μπορεί να κατακτήσει τα κοινωνικά και πολιτικά του δικαιώματα, δηλαδή την εξωτερική ελευθερία. Πρόκειται για την απουσία εσωτερικών καταναγκασμών και δεσμεύσεων.

Η αξία της, άρα, είναι εξαιρετικά σημαντική εφόσον επηρεάζει ποικίλους τομείς της ανθρώπινης δράσης και υποστάσεων. Αρχικά, η ελευθερία έκφρασης επιτρέπει στο άτομο να διαμορφώσει την προσωπικότητά του και να αναπτύξει όλες τις ικανότητές του, φτάνοντας σε αυτό που ονομάζουμε αυτοπραγμά-

τωση και το οποίο συνιστά επί της ουσίας την πιο ολοκληρωμένη εκδοχή του κάθε ατόμου. Το άτομο αποδεσμευμένο από κάθε είδους προκαταλήψεις και πιθανούς εξωτερικούς περιορισμούς μπορεί να αναπτύσσει ελεύθερα τη σκέψη του και να αποδιώχνει τις μικρότητες και τα πάθη που περιορίζουν συνήθως την αντίληψή του. Παράλληλα, με την ελευθερία έκφρασης προσφέρεται η δυνατότητα προσωπικής ευτυχίας και άρα ένα πολυδύναμο κίνητρο για προσωπική εξέλιξη, για σχεδιασμούς υψηλότερων επιτεύξεων, για μια βαθιά αλληλεγγύη και μια αδιάκοπη προσπάθεια όξυνσης της αντίληψης. Τέλος, ο άνθρωπος ανακαλύπτει και έρχεται πιο κοντά στην αλήθεια. Όλος αυτός ο ιδεολογικός πλουραλισμός βοηθάει στη θεώρηση της πραγματικότητας, στην προσέγγιση της αντικειμενικότητας και τελικά στην αποφυγή της πλάνης.

Παρά όμως την ιδιαίτερη αξία της ή καλύτερα λόγω της μεγάλης σημασίας της συναντά

παντού προσπάθειες έμμεσου ή άμεσου περιορισμού της, διότι οι ελεύθεροι πολίτες συνιστούν συχνά ένα δυναμικό σύνολο που δεν μπορεί να ελεγχθεί επαρκώς και αυτό έρχεται σε αντίθεση με τα συμφέροντα των ισχυρών και των κρατούντων. Συνεπώς καταλαβαίνουμε ότι κάποιους τους ενοχλεί και γι' αυτό φροντίζουν να τη φιμώνουν ή να την προσαρμόζουν στα δικά τους μέτρα και σταθμά.

Με όχημα τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και την προφανή επίδραση που ασκούν στους πολίτες επιτυγχάνεται η χειραγώγησή τους σε πολύ σημαντικά ζητήματα του οικονομικού, του κοινωνικού και του πολιτικού βίου. Από την εκλογή της πολιτικής παράταξης μέχρι τις καθημερινές καταναλωτικές συνθέσεις, τα μέσα ενημέρωσης καταφέρνουν και επηρεάζουν σημαντικά τους πολίτες. Μέσω των διαφημίσεων άλλωστε οι περισσότεροι άνθρωποι έχουν επιδοθεί σε μια αδιάκοπη προσπάθεια ικανοποίησης υποτιθέμενων αναγκών, αφού

ο υλισμός και ο καταναλωτισμός τους έχουν καταστήσει υπόδουλους στα ιδιότυπα δεσμά μιας εξαγοράσιμης ευδαιμονίας. Ακόμη, το σύγχρονο μοντέλο της ζωής βασιζόμενο στην τεχνολογία και με την κυριαρχία της μηχανής επιβάλλει μία τυποποιημένη σκέψη, υπηρετεί μια φορμαλιστική διαδικασία που νεκρώνει τη δημιουργικότητα και την καινοτομία.

Συνοψίζοντας, καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι πάντα θα είναι επίκαιρη η φράση του Βολταίρου «Δε συμφωνώ με όσα λες, αλλά θα υπερασπίζω και με το τίμημα της ζωής μου ακόμη, το δικαίωμά σου ελεύθερα να λες όσα πρεσβεύεις». Ο άνθρωπος αιώνες τώρα παλεύει ανάμεσα στο «καλό» και στο «κακό» προσπαθώντας να καταπνίξει το ακατανόητο μέρος της ψυχής του και να επιδείξει το πολιτισμένο του πρόσωπο. Η ελευθερία της έκφρασης πάντοτε ήταν ζητούμενο. Πόσοι, όμως, ακόμη αγώνες θα χρειαστούν για να καταστεί δεδομένο;

Χιώτη Ιωάννα, A21

ΤΗ ΓΛΩΣΣΑ ΜΟΥ ΕΔΩΞΑΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

Όταν πρωτοδιάβασα την φράση του Νικηφόρου Βρεττάκου «Αν τυχόν κάπου συναντήσω αγγέλους θα τους μιλήσω ελληνικά, επειδή δεν ξέρουμε άλλες γλώσσες. Μιλάνε μεταξύ τους με μουσική», μου φάνηκε υπερβολή. Αυτό βέβαια είναι φυσιολογικό, διότι οι άγγελοι είναι πλάσματα με εξολοκλήρου πνευματική υπόσταση, καθώς δεν έχουν φύλο ούτε υπόκεινται σε κανόνες όπως οι άνθρωποι. Έτσι, είναι αληθοφανές πως δεν μπορεί κανείς να ισχυριστεί ότι γνωρίζει με βεβαιότητα εάν οι άγγελοι μιλούν, ή ακόμα δεν είναι σε θέση να καθορίσει ποια γλώσσα μπορούν να μιλήσουν. Βέβαια σύμφωνα με την Βίβλο, λέγεται πως οι άγγελοι μιλούσαν μια γλώσσα μη κατανοητή στους ανθρώπους.

Αργότερα όμως, σκεπτόμενη ξανά τα δεδομένα, μπορώ να ερμηνεύσω διαφορετικά την φράση αυτή, μιας και τα ελληνικά αποτελούν αναμφισβήτητη την γλώσσα του Θεού. Ειδικότερα η ελληνική γλώσσα χαρακτηρίζεται από τη μουσικότητά της, έτσι θα λέγαμε πως ταιριάζει απόλυτα με το τι εστί άγγελος, εφόσον υμνούν συνεχώς τον δημιουργό τους. Αξιοπρόσεκτο είναι πως ο ίδιος ο λόγος του Θεού έχει επιλεχθεί να διαδοθεί με την ελληνική γλώσσα, επομένως είναι και η γλώσσα που σίγουρα ξέρει να μιλά ο Κύριος. Ακόμη και ίδια η λέξη «άγγελος» από το ελληνικό «αγγέλλω» έχει χρησιμοποιηθεί σε όλες σχεδόν τις γλώσσες του κόσμου. Κατά συνέπεια, και αφού οι άγγελοι είναι δημιουργήματα του Θεού μπορούμε να θεωρήσουμε βάσιμα πως η γλώσσα τους είναι η ελληνική.

Αναντίρρητα, η ελληνική γλώσσα αποτελεί μια από τις ελάχιστες αρχαίες γλώσσες που εξακολουθούν ακόμη και σήμερα να είναι ζωντανές και μάλιστα λέξεις της συναντούμε σε πολλές ξένες γλώσσες. Ένα πολύ χαρακτηριστικό παράδειγμα συνιστά η αγγλική γλώσσα. Πιο συγκεκριμένα μέσα σε ένα κοινό αγγλικό

“Ειδικότερα η ελληνική γλώσσα χαρακτηρίζεται από τη μουσικότητά της, έτσι θα λέγαμε πως ταιριάζει απόλυτα με το τι εστί άγγελος, εφόσον υμνούν συνεχώς τον δημιουργό τους”

λεξικό, τουλάχιστο το 5% των λέξεων που συναντούμε προέρχονται από τα ελληνικά, ενώ το αντίστοιχο ποσοστό στις επιστημονικές ορολογίες ξεπερνά το 25%, εφόσον οι επιστήμες συνδέονται άμεσα με τους Αρχαίους Έλληνες, τους πρωτοπόρους σ' αυτές.

Φαίνεται πως ο ίδιος ο Θεός «προετοίμασε» τον ερχομό του με την επικράτηση της ελληνικής γλώσσας. Αρχικά με τον Μ. Αλέξανδρο και την αχανή του αυτοκρατορία, που έπειτα συνέχισαν οι Πτολεμαίοι. Στη συνέχεια η ελληνική γλώσσα κατέκτησε και την Ρωμαϊκή αυτοκρατορία. Θεωρήθηκε ως η γλώσσα των γραμμάτων και τελικά χρησιμοποιήθηκε απ' όλους τους ανθρώπους ανεξαρτήτως κοινωνικής τάξης. Στην Παλαιστήνη, όπου αρχικά μεταδόθηκε ο Χριστιανισμός, ένα ποσοστό των ανθρώπων μιλούσαν την Αραμαϊκή γλώσσα ενώ ένα μεγάλο ποσοστό την ελληνική. Ως αποτέλεσμα αυτού, έγινε η πρώτη μετάφραση της Παλαιάς Διαθήκης στα ελληνικά. Αξιοσημείωτο είναι και το γεγονός πως στο Κατά Ματθαίου Ευαγγέλιο, όταν γίνεται αναφορά στον Κύριο, γίνεται παραπομπή σε χωρία της Μετάφρασης των Εβδομήκοντα. Αυτό σημαί-

νει πως ο Ιησούς Χριστός χρησιμοποιούσε την ελληνική γλώσσα στα κηρύγματά του. Οι Απόστολοι που μετέδωσαν τον Χριστιανισμό σε όλον τον τότε γνωστό κόσμο χρησιμοποίησαν την ελληνική γλώσσα.

Επειδή ακριβώς στην ελληνική γλώσσα η κάθε λέξη έχει και την δική της σημασία, είναι μοναδικό φαινόμενο το γεγονός πως, όταν ξεστομίζουμε μια λέξη, ταυτόχρονα έχουμε τη δυνατότητα να συνειδητοποιούμε τη σημασία της και την προέλευσή της. Έτσι εύλογα θα λέγαμε πως η ελληνική γλώσσα είναι μια εννοιολογική γλώσσα με βαθιά νοήματα. Σύμφωνα με τον συγγραφέα Orwell και το έργο του «1984», μας λέει πως η σχέση της γλώσσας με την σκέψη του ανθρώπου είναι σχέση αναλογίας. Έτσι δηλαδή, όπως η ελληνική γλώσσα είναι πλούσια, αυθεντική και εξελιγμένη άλλο τόσο αντίστοιχα και οι ομιλητές της υιοθετούν τα χαρακτηριστικά της. Πιο συγκεκριμένα οι ελληνοφώνοι που χρησιμοποιούν σωστά τη γλώσσα, μετατρέπονται σε σοφότερους και πιο καλλιεργημένους ανθρώπους, γιατί απλά μιλούν μια σοφή γλώσσα. Αν αναλογιστεί κανείς όλα αυτά, θα αντιληφθεί πως δεν ήταν καθόλου τυ-

χαία η επιλογή της ελληνικής γλώσσας ως μέσον διάδοσης του Χριστιανισμού. Είχε το προτέρημα και τη δυνατότητα να διαβιβάσει καλύτερα από κάθε άλλη γλώσσα αυτά που θέλει ο Χριστιανισμός, να μορφώσει τους ανθρώπους αλλά και να πλουτίσει ορθά το πνεύμα τους.

Αν κάποιος άκουγε όλα αυτά τα πλεονεκτήματα που έχει η ελληνική γλώσσα, θα του ήταν αυτονόητο πως αυτοί που μιλούν την ελληνική γλώσσα θα ένωσαν περήφανοι και θα τιμούσαν την γλώσσα τους. Παρόλα αυτά φαίνεται να μην συμβαίνει με όλους, αφού μερικοί κάνουν ό,τι περνά από το χέρι τους για να την εξαλείψουν και να τη νοθεύσουν με την χρήση των «greeklish». Αυτός ο κίνδυνος ελλοχεύει τα τελευταία χρόνια και φυσικά καίριος σκοπός είναι η απαλλαγή από την ανούσια χρήση των «greeklish». Η ελληνική κοινωνία αδρανοποιείται γλωσσικά και συνεχώς η έκφραση ελληνικής γλώσσας περιορίζεται, όπως και η ορθογραφία. Στην εποχή μας είναι το πολυτιμότερο απόκτημα σε συνδυασμό με την αξιοπρέπειά μας που μας έχει απομείνει ως κληρονομιά από τους προγόνους μας.

Κλείνοντας θα ήθελα να τονίσω πως η ελληνική γλώσσα επιβίωσε ανά τους αιώνες και έχει αποδειχτεί αμέτρητες φορές πως αποτελεί το αρτιότερο όργανο έκφρασης και κατά συνέπεια το ιδανικότερο για να είναι ο φορέας του Ευαγγελίου. Εμείς, περισσότερο από κάθε άλλο έθνος, οφείλουμε να διαφυλάξουμε την γλώσσα μας όσο ανέπαφη γίνεται χωρίς ξενικές προσθήκες, διότι μπορεί να σταθεί από μόνη της αντάξια. Συμπερασματικά η χρήση των «greeklish» καταστρέφει, δολοφονεί και ξεφτιλίζει την ελληνική γλώσσα. Εξάλλου όπως είπε και ο Δημήτριος Κουμπούρογλου «Οι Έλληνες για να πάνε μπροστά, πρέπει να κοιτάζουν πίσω».

Καλυψώ Επιφανίου, B32

Αγαπητοί φίλοι,

Όσα χρόνια και αν πέρασαν από την εποχή του Ομήρου και παρά τα ανεξίτηλα σημάδια που αφήνει ο πανδαμάτωρ χρόνος, ο ελληνικός λαός συνεχίζει ακόμη και σήμερα να μιλά την ίδια γλώσσα, την ελληνική, που αποτέλεσε για αιώνες μέσο έκφρασης του ελληνικού πολιτισμού αλλά και διάδοσης του χριστιανισμού. Δυστυχώς σήμερα εμείς οι νέοι κινδυνεύουμε να απεμπολήσουμε αυτό το καίριο στοιχείο του πολιτισμού μας στο πλαίσιο των κοσμογονικών αλλαγών που επισημαίνονται στον σύγχρονο κόσμο. Έχουμε άραγε αναλογιστεί τις συνέπειες;

Η ελληνική γλώσσα αποτελεί φορέα και θεμελιακό στοιχείο του ελληνικού πολιτισμού, ενός πολιτισμού που στο διάβα των αιώνων ανέλαβε τρεις φορές την παγκόσμια πολιτισμική ηγεσία (στην όψιμη μυκηναϊκή περίοδο, στην κλασική αρχαιότητα και στην περίοδο ακμής της Βυζαντινής αυτοκρατορίας). Η Ελληνική έχει αναδειχθεί γλώσσα οικουμενικής αξίας λόγω του πολιτισμικού της φορτίου, της συνεχούς γραπτής της παράδοσης και του γεγονότος ότι αντικατοπτρίζει το πολυκύμαντο και μακράιωνα παρελθόν του λαού της, γεγονός που την έχει καταστήσει μοναδική ανάμεσα στις γλώσσες της οικουμένης. Η συνεχής καλλιέργεια και επαφή με άλλες γλώσσες της έχουν προσδώσει την ικανότητα να εκφράζει ακόμη και τις

πιο λεπτές πτυχές ενός θέματος με ασύλληπτη ενάργεια.

Διαβαίνοντας το κατώφλι του 21ου αιώνα, αντικρίζουμε έναν κόσμο όπου η παγκοσμιοποίηση και ο ανθρωποφαγικός «νεοφιλελευθερισμός» αποσαρθρώνουν τις κοινωνικές δομές και καταβαρθρώνουν τους εθνικούς πολιτισμούς. Οι ραδιουργίες των υποκινητών τους υπονομεύουν την εθνική μας ταυτότητα. Η αλλοτρίωση επέρχεται ευκολότερα όταν αποκόπτεται η κοινωνία από τις πολιτισμικές της καταβολές και διαβρώνεται ο εθνικός της χαρακτήρας. Όπως έγραψε και ο Όργουελ: «Αν η σκέψη διαφθείρει την γλώσσα τότε και η γλώσσα διαφθείρει την σκέψη».

Σήμερα επιχειρείται η καθολική επικράτηση των Αγγλικών και στο πλαίσιο αυτό έχουμε φθάσει στο σημείο να ρέπουμε προς την Αγγλική και να απορρίπτουμε την μητρική μας γλώσσα. Πλήθος αγγλικών λέξεων έχουν εισχωρήσει στην ιδιόλεκτό μας. Φθεγγόμαστε με περισσότερη ευχέρεια τα Αγγλικά και αδιαφορούμε για τους σολοικισμούς και βαρβαρισμούς που διαπράττουμε στα Ελληνικά. Εξάμβλωμα της νέας εποχής, τα «greeklish». Σαν δούρειος ίππος αλλοιώνουν το γλωσσικό μας αισθητήριο, εξοστρακίζουν τους τόνους και εξευτελίζουν την ορθογραφία. Τα αποτελέσματα είναι εμφανή. Απρόσιτη πλέον η καθαρεύουσα, πόσο μάλλον η αρχαία. Ακατανόητος ο Κάλβος. Ο Παπαδιαμάντης και η Καινή Δια-

όπως θα μπορούσαμε να αποκαλέσουμε τα σύγχρονα οικονομικά μεγαθήρια, προτοιμάζουν τον νέο πύργο της Βαβέλ. Το μήνυμα της Παλαιάς Διαθήκης είναι προφανές. Η πολυγλωσσία και η πολυπολιτισμικότητα αποτελούν ανυπέβλητο φραγμό κατά των υποψήφιων Λεβιάθαν. Πώς όμως πρέπει οι διάφοροι λαοί να αντιμετωπίσουν αυτούς τους επίδοξους Λεβιάθαν; Γνωστό το τέλος του θηρίου από τους ψαλμούς: «Σὺ συνέθλασας τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος, ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς Αἰθίοψι». Έτσι μόνο θα συνθλιβεί η καισαρική τους αλαζονεία και οι αισχροκέρδιές τους θα διαμοιραστούν στους πεινασμένους του Τρίτου Κόσμου!

θήκη έχουν μεταφραστεί στη δημοτική. Έχουμε καταντήσει ξενομανείς, έχουμε λησμονήσει την ιστορία μας και περιφρονούμε τα έθιμα και τις παραδόσεις μας. Έχουμε έτσι ενδώσει στις ορέξεις των επιτήδειων και καταστεί έρμαία στα χέρια τους.

Σε μια εποχή πνευματικής αποτελμάτωσης, όπου τα ιδανικά και οι αξίες έχουν περιέλθει στην αλισίαχνη της λήθης, όπου κυριαρχεί ο άκρατος δαρβινισμός και υλισμός, όπου εκπορνούνται οι ηθικές αξίες και εμπορευματοποιούνται τα πάντα, οι κίνδυνοι που κερδοκοούν είναι καταφανείς. Ο εξανδραποδισμός των εθνών αρχίζει από την γλώσσα με αντικειμενικό σκοπό την πολιτικοοικονομική κοσμοκρατορία. Αυτοί οι σύγχρονοι Λεβιάθαν,

Εν κατακλείδι, είναι ηλίθιο φαινότορο πως η γλώσσα μας, αναφαίρετο στοιχείο του λαού μας, εγγύηση ελευθερίας και αυτονομίας, παρά τον σημαίνοντα ρόλο που διαδραμάτισε στην ιστορία και στον χριστιανισμό απειλείται όχι μόνο από τα «greeklish», αλλά και από τη δική μας αδιαφορία. Η επερχόμενη απώλειά της θα επιφέρει τραγικές συνέπειες. Καθίσταται λοιπόν εθνική επιταγή να την διαφυλάξουμε ως κόρη οφθαλμού διασφαλίζοντας έτσι την εθνική μας συνέχεια.

Σας ευχαριστώ για τον πολύτιμο χρόνο που διαθέσατε και ευελπιστώ τα λόγια μου να έγιναν εφελτήριο για προβληματισμό και εγρήγορση.

Ιωάννης Κέστορας, B32

Έλληνες της Αιγύπτου...

Ο κ Κώστας Παϊζάκης με τον εγγονό του, μαθητή του Γ8, Ιζάμη Ρομπέρτο.

Αφορμή γι' αυτήν τη συνέντευξη μου έδωσε το λογοτεχνικό κείμενο Αριάννη που διδασκόμαστε φέτος, όπου αναφέρεται ο διωγμός των Ελλήνων από την Αίγυπτο με την εθνικοποίηση του Νάσερ το 1956. Μου δόθηκε η ευκαιρία προβληματισμού και αναζήτησης πληροφοριών σχετικά με το θέμα. Ο κύριος Κώστας Παϊζάκης, διωγμένος Αιγυπτίτης, είναι ο άνθρωπος που μου διηγήθηκε με λεπτομέρεια και ειλικρίνεια κάποια από τα προσωπικά του βιώματα.

• **Κύριε Κώστα, ευχαριστώ για τον χρόνο και την προθυμία σας γι αυτήν τη συνομιλία. Αρχικά θα ήθελα να μας πείτε πόσων χρόνων ήσασταν όταν έγινε ο διωγμός και τι θυμάστε από αυτόν;**

Κι' εγώ σας ευχαριστώ. Αρχικά είναι σημαντικό να αναφέρω ότι ο διωγμός δεν έγινε με τον τρόπο που πολλοί πιστεύουν, δηλαδή ότι μας σκοτώνανε ή μας χτυπούσαν για να φύγουμε. Δεν ήταν καθόλου έτσι. Μετά την εκλογή του βασιλιά Φαρούκ -εγώ πρέπει να ήμουν τότε 8 χρονών και είχα αρχίσει και καταλάβαινα- έγινε εθνικοποίηση των εταιριών, όπου εργάζονταν οι περισσότεροι άνθρωποι. Έτσι σε ανάγκαζαν να δουλεύεις για ένα μισθό που δεν έφτανε να ζήσεις. Αν ήθελες να φύγεις για πάντα από την Αίγυπτο δικαιούσουν μόνο 13 δολάρια να έχεις στην τσέπη σου, τίποτα άλλο. Εγώ έφυγα από εκεί στα 16 μου.

• **Μάλιστα! Ποιες ήταν οι συνθήκες εργασίας; Δουλεύανε μαζί ξένοι και ιθαγενείς; Ποιες ήταν οι μεταξύ τους σχέσεις;**

Εγώ δεν δούλεψα εκεί πέρα, αλλά θα σας μιλήσω με βάση τα όσα έβλεπα από τον πατέρα μου, ο οποίος είχε εργοστάσιο. Είχε κάπου στους 30 ντόπιους που δουλεύανε εκεί και τους φερότανε πάρα πολύ καλά. Τον είχανε σαν πατέρα τους. Έδειχναν ότι σέβονται κάποιον ανώτερο τους χωρίς να τον ζηλεύουν. Επιπλέον όποτε είχαν προβλήματα, πήγαιναν και του το έλεγαν, περισσότερο για μια βοήθεια χρηματική. Αυτός ήταν λοιπόν ένας τρόπος να τους έχεις κοντά σου και να είσαι απαλλαγμένος από άλλα προβλήματα. Το γε-

γονός αυτό αποτελούσε τη φιλοσοφία των Αιγυπτίων... «θα με κοιτάξεις, θα σε κοιτάξω». Οι Μπερμπερίνοι γενικά ήταν δουλευταράδες αλλά και οι Έλληνες αποτελούσαν πηγή εμπιστοσύνης για τους Αιγύπτιους. Γι' αυτό άλλωστε έπαιρναν και πολύ καλές θέσεις. Οι ντόπιοι δεν ήταν τόσο έμπιστοι όσο οι Έλληνες. Μεγαλύτερο όμως ρόλο έπαιζε το ποιος ήταν ο καλύτερος και όχι τόσο η καταγωγή, αν είσαι δηλαδή Ευρωπαίος ή ντόπιος.

• **Ποια ήταν τα αίτια του διωγμού; Όντως υπήρχε ρατσισμός και υποτίμηση προς τους ντόπιους όπως φαίνεται στο κείμενο που διδασκώμαστε;**

Όχι! Δεν θα έλεγα ότι υπήρχε έντονος ρατσισμός. Σίγουρα ένα είδος ρατσισμού που υπήρχε ήταν για παράδειγμα ότι ένας Έλληνας έλεγε ότι δεν θα παντρευότανε Αραπίνα. Παρόλα αυτά ο τρόπος που μεγαλώναμε δεν ήταν ρατσιστικός. Δηλαδή, όταν έβγαινε ο Χότζας και προσευχότανε, δεν μας πείραζε. Δεν μας ενοχλούσε, δεν το κατακρίναμε, ήταν ο τρόπος ζωής μας... Αλλά ούτε και εκείνοι είχαν κάποιο πρόβλημα με την θρησκεία μας, το σεβόντουσαν αυτό. Ο λόγος τώρα που σιγά-σιγά μας διώχνανε, σύμφωνα και με αυτά που είπα προηγουμένως, ήταν διότι κάτι ετοιμάζανε... Και όντως όπως αποδείχτηκε τελικά ετοιμαζόντουσαν να κάνουν πόλεμο με το Ισραήλ, κάτι που τελικά έγινε το 1968. Δεν θέλανε να εμπλακούν Ευρωπαίοι στην Αίγυπτο, θέλανε να ενώσουν όλα τα αραβικά κράτη, να γίνουν ένα κράτος, κάτι που δεν πέτυχε στο τέλος. Την περίοδο του διωγμού, οι νεαροί

Αιγύπτιοι που άρχιζαν και φανατίζονταν μας έβλεπαν στο δρόμο και μας έλεγαν «εσύ τι κάνεις εδώ ακόμα; Γιατί δεν έχεις φύγει;» Αυτά ακούγαμε όμως γενικότερα ο Αιγύπτιος ήταν άνθρωπος του σεβασμού.

• **Νιώθατε αδικημένοι από το διωγμό ή ήταν μια «δίκαιη» ανταπόδοση;**

Από τη μια μεριά πιστεύω ότι καλά μας κάνανε, διότι μετά που έφυγαν οι Ευρωπαίοι από εκεί πήγε τουλάχιστον 50 χρόνια πίσω η Αίγυπτος. Ήταν και το πρόβλημα του αραβοϊσραηλινού πολέμου και χάσανε πάρα πολλά. Αλλά αυτό που θέλω να τονίσω είναι ότι δεν υπήρχε διωγμός, όπως ο κόσμος τον νομίζει. Δεν ήταν όπως τώρα που τους πετάνε έξω με τις βάρκες να σωθούν. Το μόνο κακό ήταν που σε άφηναν με 13 δολάρια για να φύγεις.

• **Τελευταία ερώτηση, νοσταλγείτε την περίοδο εκείνη πριν το διωγμό;**

Ναι, ήταν ωραία να ζεις εκεί πέρα! Εμείς οι Έλληνες κυρίως- αλλά και οι υπόλοιποι Ευρωπαίοι- λόγω του ότι ζούσαμε σε μια άλλη χώρα, νιώθαμε ότι ήμασταν περικυκλωμένοι από ένα μεγάλο έθνος, γι' αυτό έπρεπε να είμαστε συνδεδεμένοι μεταξύ μας. Η εκκλησία, τα σχολεία, τα προσκοπεία και η διοργάνωση εκδηλώσεων ήταν τρόποι για να συναντηθούμε, το είχαμε ανάγκη. Επειδή η Ελλάδα τότε ήταν φτωχιά, μας ζηλεύανε εμάς που ζούσαμε τόσο ωραία στην Αίγυπτο. Όμως κρίμα! Αν και ήταν μια τόσο ωραία χώρα, δυστυχώς πήρε την καταράκιλα.

Τσούμα Ελένη, Γ5

Τα μάθημα της αρχαιογνωσίας και η δίψα του ανθρώπου για το νόημα της ζωής

Στο φετινό μάθημα της αρχαιογνωσίας πήραμε μια γεύση από σημαντικά ερωτήματα που νοηματοδότησαν το ταξίδι του Τύραννου Οιδίποδα προς την αυτογνωσία. Τα ερωτήματα που τέθηκαν στα πλαίσια του μαθήματος τα βρήκαμε εξαιρετικά βοηθητικά και για τη δική μας προσωπική πορεία εξεταστικής και ωρίμανσης.

Γιατί λοιπόν ο άνθρωπος προβληματίζεται πάντα γύρω από την ύπαρξή του; Γιατί κυριεύεται από μια υπαρξιακή αγωνία; Η απάντηση των πιο πάνω ερωτημάτων είναι απλή αλλά η εφαρμογή της δύσκολη, διότι απαιτεί αυτοσυγκράτηση και καθημερινό ψυχικό αγώνα. Πάνω απ' όλα όμως απαιτεί αδυσώπητη μάχη με τους προσωπικούς μηχανισμούς άμυνας του «εγώ» μας.

Ο άνθρωπος, για να ξεφύγει λοιπόν από τον «λαβύρινθο» στον οποίο είναι εγκλωβισμένος, πρέπει να αναζητήσει την πραγματική του ταυτότητα ικανοποιώντας έτσι τη βαθιά ανάγκη του για αυτογνωσία. Ένα μέσο αυτογνωσίας είναι η καθημερινή παρατήρηση του εαυτού μας ως προς τις αντιδράσεις μας σε διάφορες καταστάσεις. Η γόνιμη αυτοκριτική που θα έρθει να αντικαταστήσει τη μηχανική εφαρμογή των μηχανισμών άμυνας του εγώ οδηγεί σίγουρα σε πόνο αλλά είναι η απαραίτητη προϋπόθεση για την αυτογνωσία. Ο Οιδίποδας παρόλη την εξαιρετική ευφυΐα του, ζούσε σαν ανόητος βυθισμένος στην πλάνη και στην άγνοια του εαυτού του. Η αποφυγή,

η άρνηση, η προβολή και η εκλογίκευση χρησιμοποιούνταν σαν προσωρινή ασπίδα προστασίας από τον πόνο της αλήθειας.

Είναι ακριβώς η αυτογνωσία ο δρόμος που θα οδηγήσει στην προσωπική μας ελευθερία. Και είναι μέσα από την προσωπική, δηλαδή την ατομική ελευθερία, που θα οδηγηθεί η ανθρωπότητα στο ιδεατό της παγκόσμιας, πανανθρώπινης ελευθερίας και ειρήνης.

Ο άνθρωπος ο οποίος έχει γνωρίσει βαθιά τον εαυτό του θεωρείται ελεύθερος, καθώς δεν είναι δέσμιος της άγνοιας και της πλάνης. Γεμίζει η ψυχή του με πραγματική αυτοπεποίθηση και σιγουριά, γεμίζει η ψυχή του με αγάπη. Αυτός λοιπόν ο άνθρωπος και μόνο αυτός μπορεί να νιώσει και το απόλυτο ζητούμενο, την πραγματική χαρά της ύπαρξης.

Ραφαέλλα Βασιλειάδου, Β11

Είμαστε έρμαιο της τύχης μας ή όχι;

Μέσα από το μάθημα της Αρχαιογνωσίας Οιδίπους Τύραννος, φέτος αποκομίσαμε πολλές γνώσεις. Μια από αυτές είναι πως ο Οιδίποδας θεωρεί πως η τύχη διαμορφώνει τη ζωή του. Επιρρίπτει ευθύνες για τα όσα του συμβαίνουν σ' αυτήν. Είναι όμως έτσι τα πράγματα; Η τύχη του καθορίζεται κυρίως από την ιδιοσυγκρασία του, τον παρορμητικό και επιθετικό χαρακτήρα του και είναι ακριβώς αυτά που τον οδήγησαν στην πτώση. Βιώνει την μετάπτωση από τη δόξα στην ταπείνωση και από την ευτυχία στη δυστυχία με πολύ έντονο και δραματικό τρόπο. Με λίγα λόγια ζει μια περιπέτεια.

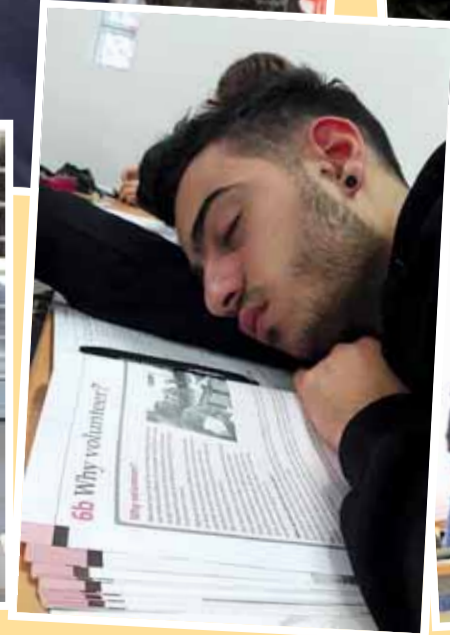
Ο Οιδίποδας φυσικά είναι μύθος αλλά θέτει το εξής ερώτημα: άραγε στην πραγματικότητα οι άνθρωποι είναι έρμαιο της τύχης τους ή υπεύθυνοι των πράξεων τους; Στην πραγματικότητα η τύχη δεν είναι αυτή που ευθύνεται για όλα συμβαίνουν στις ζωές των ανθρώπων, αλλά οι αποφάσεις που παίρνουν και η ανώτερη δύναμη στον κόσμο, ο Θεός. Οι αποφάσεις που παίρνει ο κάθε άνθρωπος είτε βεβιασμένα είτε υπεύθυνα αφενός κατευθύνουν τις πράξεις του

αφετέρου προκαλούν συνέπειες. Επιπρόσθετα, η ανώτερη δύναμη κρίνει και πράττει ανάλογα, καθώς επιτρέπει να λάβει χώρα μια δοκιμασία. Ποτέ όμως με κακό σκοπό. Ο καθένας επιβάλλεται να διαθέτει την ιδέα της βαθιάς ψυχολογικής ανάγκης για αυτογνωσία, αφού όλα ξεκινούν από τον ίδιο τον εαυτό.

Αν ο κάθε άνθρωπος αναλογιστεί την σημασία του «γνώθι σ' εαυτόν», τότε θα είναι έτοιμος ν' αντιμετωπίσει την οποιαδήποτε πρόκληση εμφανιστεί στη ζωή του.

Πολυξένη Διόλα, Β21

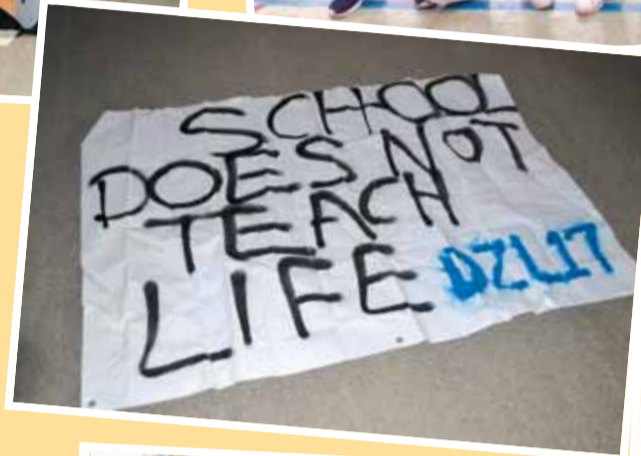

Και τώρα τι; Τέλος;

Τελειώνεις φίλε μου. Τελειώνεις και μαζί με το σχολείο αφήνεις πίσω και τα κλάματα, την κούραση, τις προσπάθειες και τις νύχτες που έμεινες ξάγρυπνος για να διαβάσεις. Τελειώνεις και φεύγεις. Αλλά πριν να φύγεις, Παγκύπριες. Μια λέξη που στα αφτιά σου φαντάζει ό,τι πιο τρομακτικό έχεις ακούσει. Τόσα χρόνια άκουγες αλλά δε ζούσες. Δεν ήξερες. Δεν καταλάβαινες. Τώρα δικαιολογείς το άγχος της μεγαλύτερης σου αδερφής, που έκλαιγε μέσα στα σκοτάδια. Τώρα ξέρεις τις προσπάθειες που κατέβαλλαν οι μεγαλύτεροί σου φίλοι. Τώρα καταλαβαίνεις ότι οι κόποι τόσων χρόνων θα αποδώσουν σύντομα καρπούς. Αλλά νιώθεις. Νιώθεις ότι τα καλύτερα σου χρόνια είναι κλεισμένα σε βιβλία. Σε γραμματικές Αρχαίων και στις σελίδες του βιβλίου της Ιστορίας. Οι καλύτερες σου στιγμές, κομμάτι της τάξης που μίσησες αλλά βαθιά μέσα σου αγάπησες. Δεν το φανταζόσουν έτσι. Ήθελες να κάνεις βόλτες. Να είσαι ανάλαφρος. Μα δεν είσαι. Το «τέρας» караδοκεί στη γωνία. Οι στιγμές χαλάρωσης σου μετρημένες. Όλη σου η ζωή γύρω από μια σειρά εξετάσεων. Γύρω από ένα μήνα που είτε το θέλεις είτε μη, θα «καθορίσει» τη ζωή σου. Και μετά τι; Τέλος;

Μικαέλλα Χριστοφόρου, Γ1

DAZOOπολιτικό είναι...

* ...να ξεκινάς τη μέρα με φραπέ!

* ...να μαλώνουν οι τάξεις μεταξύ τους για το ποιος θα ψήσει τα καλύτερα σουβλάκια την Τσικνοπέμπτη και στο τέλος να καταλήγεις να τρως περισσότερο κάρβουνο παρά κρέας.

* ...να φωτογραφίζεις σχεδόν κάθε γωνιά του σχολείου επειδή εν καλή για το ίνσταγκραμ σου... (η αλήθεια είναι πως όντως το σχολείο μας είναι ένα κόσμημα).

* ...να έρχεσαι στο σχολείο με το αυτοκίνητό σου!

* ...να πεθαίνεις από τον αμίαντο που βρίσκεται στο φυτόχωμα του κήπου.

* ...να κυκλοφορείς με τις φόρμες (μην σου πω και με το κολλάν) ενώ εδώ και ήδη ένα μήνα οι φόρμες έχουν απαγορευτεί, με τη δικαιολογία «εν κρυάδα ακόμα, κύριε...».

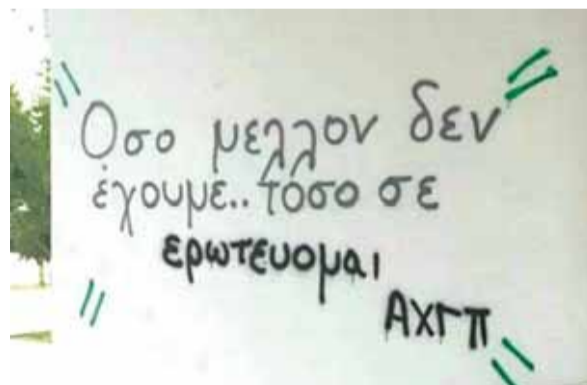
* ...όταν έχεις κενή να ανακαλύπτεις μέρη του σχολείου που δεν είχες δει ποτέ ξανά καθώς γυρίζεις όλο το σχολείο (άμπα τζιαι έχει κανένα που εξήσες να τον ενημερώσεις για την κενή σου).

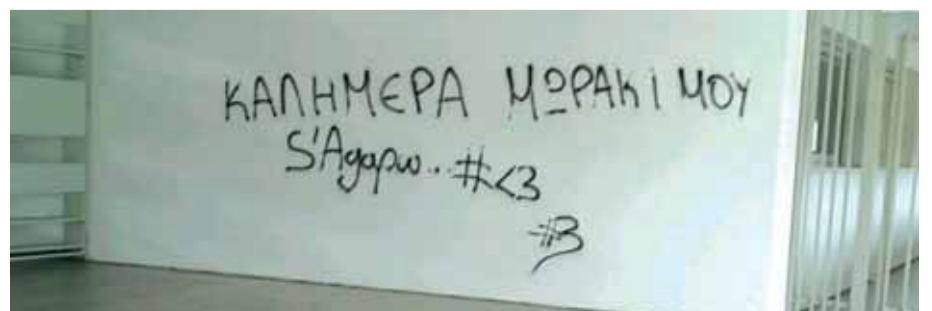
* ...να βρίσκεσαι στο αμφιθέατρο και να ανοίξεις τα τραπεζάκια ακούγοντας τη γνώριμη φωνή του βοηθού να λείει «μάννα μου, κλείστε τα είπα σας απαγορεύεται...» και παρόλα αυτά να συνεχίζεις ακάθεκτος!

* ...να πηγαίνεις κάθε πρωί στον πίνακα ανακοινώσεων για να δεις ποιος λείπει (επειδή φυσικά ενδιαφέρεσαι για την υγεία των καθηγητών σου, όχι για να δεις αν θα την γλιπάρεις πάλε κάμνοντας καμιά κενή...)

* ...να γράφεις ερωτικά στιχάκια εκεί που δεν πρέπει...

Δεν είναι μοδάτα σκουλαρίκια...

«Τι είναι αυτά στα αυτιά σου;» με ρωτάνε συχνά. Εδώ και δέκα χρόνια, φοράω κάτι μικρά και πλαστικά πραγματάκια, που λειτουργούν με μπαταρία και είναι εξελιγμένα, μικροσκοπικά, υψηλής τεχνολογίας, τα οποία ονομάζονται ακουστικά βαρκοϊτας.

Δεν είναι ακουστικά στο χρώμα του δέρματος για να ακούω μουσική κρυφά, ούτε είναι η καινούργια λέξη της μόδας στα σκουλαρίκια... Τα ακουστικά αυτά λέγονται «Ακουστικά Βαρκοϊτας», διότι τα φοράνε οι βαρκοϊκοί άνθρωποι, δηλαδή τα άτομα, που έχουν μειωμένη ακοή. Ένα από τα άτομα αυτά, είμαι και εγώ. Λόγω του ότι ακούω σιγά και λιγότερο από ότι οι περισσότεροι άνθρωποι, τα ακουστικά με βοηθάνε να ακούω δυνατά και καθαρά. Έτσι δεν θα χρειάζεται να κάνω χειλανάγγωση, όπως έκανα πριν αποκτήσω τα ακουστικά μου. Χωρίς τα ακουστικά μου δεν σημαίνει πως δεν ακούω τίποτα. Ακούω, απλά σε «σίγαση».

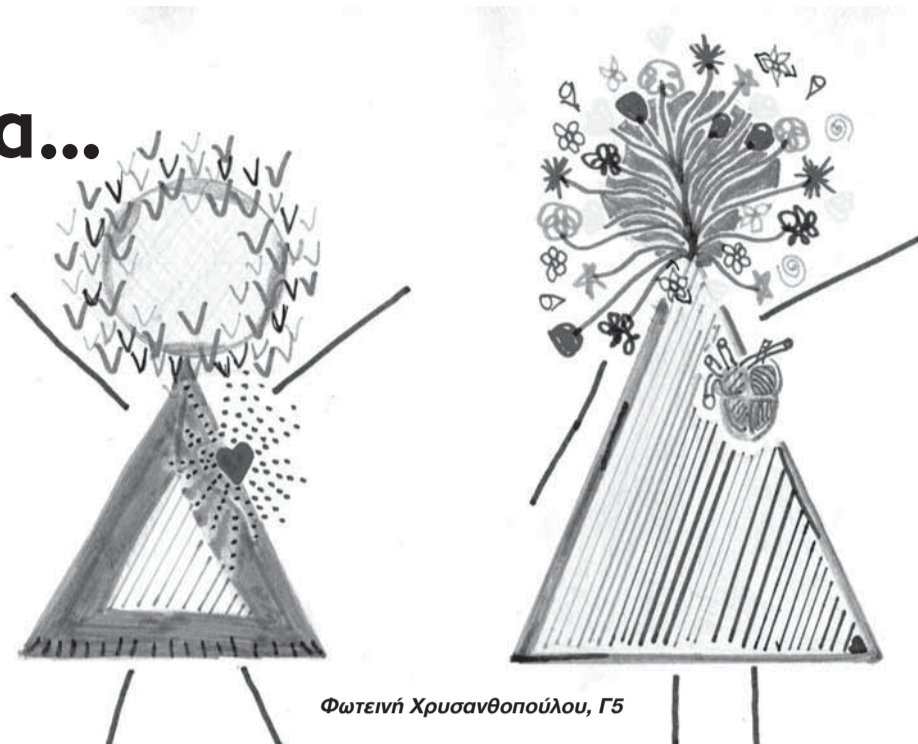
Πρωτοφόρεσα ακουστικά βαρκοϊτας στην τρίτη δημοτικού και ήμουν ευτυχισμένη, διότι επιτέλους κατάφερα να πάρω «Άριστα» στην ορθογραφία (ως τότε ποτέ δεν έγραφα σωστά τις λέξεις. Για παράδειγμα, η δασκάλα μας έλεγε «πορτοκάλι» και εγώ έγραφα «πορτοφύλι»). Το γεγονός ότι φορούσα ακουστικά και ότι δεν είχα δει ή γνωρίσει άλλα άτομα

σαν και εμένα, δεν με ενοχλούσε. Ίσα ίσα, που συνέπασχα με τις γιαγιάδες και τους παπούδες που φορούσαν!

Ένα καλοκαίρι, στο γυμνάσιο, είχα πάει κατασκίνωση. Δεν είχα ενημερώσει όλα τα άτομα ότι φορούσα ακουστικά, που δεν είναι αδιάβροχα. Μια μέρα λοιπόν που έπαιζαν νεροπόλεμο, είχα κάτσει στην άκρη και σκεφτόμουν να πάω μέσα στο σπιτάκι, να βγάλω τα ακουστικά για το παιχνίδι. Μια ομαδάρχισσα όμως δεν το γνώριζε και, για να με κάνει να νιώσω άνετα, με έλουσε μάλιστα με δυο κανάτες νερό. Αντί να χαρώ, πανικοβλήθηκα. Έτρεχα προς το σπιτάκι και φωνάζοντας «Τα ακουστικάααα!» Σαν υστερική έκανα. Ευτυχώς, όλα καλά! Οπότε, σας προειδοποιώ όλους εν όψει καλοκαιριού: Μην μου ρίξετε νερό, πριν με ενημερώσετε!!!

Πέρασι μπήκα σε ένα πρόγραμμα, που διοργάνωσε η Σχολή Κωφών στη Λευκωσία. Γνώρισα πολλούς έφηβους με βαρκοϊτα ή εντελώς κωφούς. Έγιναν για μένα σαν δεύτερη οικογένεια! Ολόκληρο το καλοκαίρι μιλούσα για εκείνες τις μέρες που πέρασα με αυτά τα παιδιά.

Γνώρισα και στο σχολείο μας και από άλλα σχολεία παιδιά με προβλήματα ακοής. Απλά κάποια δεν το είχαν αποδεχτεί και γι' αυτό δεν φορούσαν ακουστικά. Μια φίλη, που

Φωτεινή Χρυσανθοπούλου, Γ5

γνώρισα εκείνες τις τρεις μέρες, είχε το ίδιο πρόβλημα με εμένα και αποφάσισε πως ήθελε να δοκιμάσει. Όταν πρωτοφόρεσε το ακουστικό της, με πήρε τηλέφωνο και μου είπε: «Ακούω τα πάντα! Ακόμα και τον ήχο, που κάνεις όταν ξεφυλλίζεις ένα βιβλίο...». Ήταν και είναι ενθουσιασμένη!

Αυτό το άρθρο δεν το έγραφα μόνο για να πω την ιστορία των μικροσκοπικών αντικειμένων, που στολίζουν τ' αυτιά μου τις περισσότερες ώρες της μέρας, αλλά για να επισημάνω πως υπάρχουν γύρω μας τέτοιοι άνθρωποι. Ήθελα ακόμα να ενθαρρύνω άλλα παιδιά με

το ίδιο ή παρόμοιο πρόβλημα να μην κλείνονται, να συζητούν τις δυσκολίες τους και να αποδεχτούν τον εαυτό τους έτσι όπως είναι. Η ψυχολογία είναι το παν για κάθε άνθρωπο, κυρίως για την υγεία.

Επίσης, αν κάποτε κάποιος σας παρακούσει ή δεν σας απαντήσει, μη βιαστείτε να του πείτε «Τίποτα. Άσ' το» ή «Α, καλά δεν ακούς; Να πας σε κανένα γιατρό!» Ξανασκεφτείτε το μήπως και πληγώσετε έναν άνθρωπο. Εσείς που ακούτε και την καρφίτσα που πέφτει μην κρίνετε «εξ ιδίων τα αλλότρια».

Φωτεινή Χρυσανθοπούλου, Γ5

Ευτυχία είναι...

- να κάθομαι στον καναπέ με την οικογένειά μου, να παρακολουθούμε ταινία ή να μοιραζόμαστε σκέψεις και συναισθήματα
- ένα χαμόγελο, μια αγκαλιά, ένα χέρι
- να μπορώ να απολαμβάνω τα αστέρια, το γαλανό της θάλασσας και του ουρανού, το πράσινο του βουνού, την ευωδία των λουλουδιών, το κελήδημα των πουλιών
- να ατενίζω το ηλιοβασίλεμα και την ανατολή του ήλιου
- να ονειρεύομαι, να αφήνομαι, να αγαπώ με όλη τη δύναμη της ψυχής μου
- να ξαπλώνω και να χαλαρώνω ακούγοντας μουσική
- να παίζω με τα κατοικίδια μου, να τα βγάζω βόλτα, να τα φροντίζω, να τα αγαπώ
- να γελάω και να περνάω όμορφα με τους φίλους μου
- να νιώθω ευγνώμων για την υγεία μου, για το θείο δώρο της ζωής
- να προσφέρω στους συνανθρώπους μου
- σαν πεταλούδα, που, όταν την κυνηγάς, ποτέ δεν την φτάνεις, μα όταν ήρεμα καθίσεις, μπορεί επάνω σου να έρθει (Χόθορν Ναθάνιελ)
- ίση, είτε τη βρίσκεις μέσα σε μια ψηλή τύχη είτε μέσα σε μια ταπεινή κατάσταση (Ευρυπίδης)
- η αντίληψη πως μας αγαπούν (Βίκτωρ Ουγκώ)
- το συναίσθημα που πηγάζει από μέσα μας
- είμαι εγώ. Όλοι οι άλλοι είναι περαστικοί!

Ελίνα Μάρκου, Α12

Εμπνευσμένοι από το απόσπασμα «Μυστική Παπαρούνα»

[Η Ζωή εν Τάφω], του Στρ. Μυριβήλη, το οποίο έχει σαν θέμα την ανακάλυψη μιας παπαρούνας από ένα λοχία μέσα στο χαρακώμα κατά τη διάρκεια του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, οι μαθητές ζωγράφισαν την παπαρούνα, η οποία συμβολίζει τη ζωή και την ελπίδα, εκεί όπου επικρατούσε ο θάνατος και το σκοτάδι. Το μήνυμα του κειμένου είναι αντιπολεμικό, ειρηνικό και βαθύτατα ανθρωπιστικό.

Μαρία Σταύρου, Β61

Αγγέλικα Χριστοδούλου, Β61

Νικολέττα Νικολαΐδου, Β61

Μαίρη Ξενοφώντος, Β61

Μάρθα Μπαλάλα, Β61

Νικόλας Δημητριάδης, Β61

Μουσική μια παρηγορητική νότα στην ρουτίνα μας

— υπνάς. Πηγαίνεις απρόθυμα στην
— τουαλέτα, πλένεις δόντια, το
— προσωπό σου και καταλήγεις
ξανά στο δωμάτιό σου. «Ακόμα πέντε
λεπτά ύπνο θέλω», μια φράση που επα-
ναλαμβάνεις κάθε πρωί, αλλά ξέρεις πως
δεν μπορείς να κάνεις κάτι γι' αυτό. Ντύ-
νεσαι. Πηγαίνεις στην κουζίνα, καλη-
μερίζεις βαριεστημένα τους γονείς σου
και τρως ήσυχα το πρόγευμα σου. Ήσυ-
χα, όλα μουντά, βασανιστικά, σαν να
έχουν όλα περικυκλωθεί από ένα γκρι-
ζο μουντό χρώμα. Και επιτέλους, φτά-
νει η στιγμή να πας σχολείο.

Μπαίνεις στο αυτοκίνητο και αμέσως
ανοίγεις το ραδιόφωνο που είναι
συντονισμένο ήδη στον αγαπημένο
σου ραδιοφωνικό σταθμό. Και ξάφ-
νου, μέσα στην μιζέρια σου, μέσα
στην αντιπαθητική ρουτίνα, το γκρι
που περιτριγύριζε όλο το σκηνικό,
εξαφανίζεται. Όλοι οι δαίμονες που
στοιχειώνουν το μυαλό σου μεταμορ-
φώνονται πλέον σε μικρές ζωπρές
σπίθες φωτιάς, με τα πιο μαγικά χρώ-
ματα. Το εφηβικό σου πνεύμα ανα-
σταίνεται και μια μικρή ανατριχίλα ει-
σβάλλει σε ολόκληρο το είναι σου.
Και αυτή είναι η καθημερινή υπενθύμι-
ση που δέχεσαι κάθε πρωινό, πως
όλα είναι εντάξει και θα καταφέρει να
περάσεις και αυτή τη μέρα.

Αυτό δεν είναι μαγεία; Ένα τραγούδι,
μια μελωδία να σου αλλάζουν τόσο
γρήγορα την διάθεση! Και τα λόγια
των τραγουδιών; Πώς είναι ανθρωπί-
νως δυνατό να μας αγγίζουν σε κάθε
ευαισθησία μας; Πώς είναι δυνατό τα
λόγια τους να μας καταλαβαίνουν τό-
σο, όσο κανένας άλλος, σαν να γρά-
φτηκαν για μας; Είναι αδύνατο. Θαύ-
μα, που μόνο εσύ το έχεις ζήσει. Εσέ-
να, που τα τραγούδια σου μιλούν και
σου καϊδεύουν τα μαλλιά πριν κοιμη-
θείς. Που σου έχουν σκουπίσει τα
δάκρυα στις δύσκολες στιγμές και στη
θέση τους, σου ζωγράφισαν το πιο
φωτεινό χαμόγελο. Εσένα, που κό-
ρευες με τους φίλους σου σαν να μην
υπήρχε αύριο, σαν να μην τέλειωνε
ποτέ ο χρόνος, και ο κόσμος έμοιαζε
ατέλειωτος.. μόνο με ένα τραγούδι!

Ρίτα Ιωακείμ, Β11

Οι μαθητές ...και τα

Σήμερα όλο και περισσότερος κόσμος και
ειδικά οι έφηβοι εισέρχονται στον ηλε-
κτρονικό κόσμο. Με τη δημιουργία λο-
γαριασμού σε εφαρμογές όπως το Facebook,
instagram, tabler YouTube κ.α. τα νεαρά άτο-
μα προσπαθούν να αναζητήσουν ένα μέρος
το οποίο οι γονείς τους δεν ελέγχουν και έτσι
νιώθουν πιο ελεύθεροι και ανεξάρτητοι.

Είναι όμως στα αλήθεια έτσι τα πράγματα;
Όσο περνάει ο καιρός με την εξέλιξη αυτών
των εφαρμογών και την προσθήκη στοιχείων
φιλικών προς χρήστες όλων των ηλικιών,
έχουν ξεκινήσει μεγαλύτερα άτομα όπως γο-
νεείς να αποκτούν λογαριασμούς σε online

εφαρμογές σε μια προσπάθεια να νιώσουν
πως βρίσκονται σε έναν πιο μοντέρνο κόσμο
αλλά και να έρθουν πιο κοντά στη νεολαία.

Δυστυχώς αυτές οι κινήσεις που πραγματο-
ποιούνται από μεγαλύτερα άτομα προκαλούν
στους εφήβους συναισθήματα άβολα αλλά
και φόβου, διότι πιστεύουν πως μπορεί να
ρεζιλευτούν. Έτσι τα νεαρά άτομα καταφεύ-
γουν στη δημιουργία profile σε άλλες σελίδες
που τα συγγενικά τους πρόσωπα δεν έχουν
ανακαλύψει! Ακόμα...

Όλα αυτά οδηγούν στο συμπέρασμα πως οι
μαθητές και γενικότερα οι νεαροί νιώθουν
καλύτερα σε εφαρμογές που τους κάνουν αυ-

τόνομοι, ανεξάρτητοι και ελεύθεροι,
αφού στη σύγχρονη εποχή για έναν νεαρό η
φήμη του και το πώς τα άλλα άτομα τον βλέ-
πουν είναι σημαντικό για αυτόν και προσπα-
θεί να τα προστατέψει.

Αχιλλέας Κουλλουρένος, Α12

Τα θρανία μας

Ο πιο κοινότεπος αναμνήσεις που έχουμε από τα σχολικά
μας χρόνια είναι οι φίλοι μας, οι καθηγητές μας, οι συμ-
μαθητές μας και γενικότερα η καθημερινή ρουτίνα: το πρωι-
νό ξύπνημα, οι τσακωμοί με τους φίλους μας, το άγχος των δια-
γωνισμάτων, η ανυπομονησία για τις εκδρομές, ο όμορφος ήχος
του κουδουνιού για διάλειμμα... Παρόλα αυτά υπάρχει μια πλευρά
της σχολικής ζωής που ελάχιστοι θυμούνται: τα θρανία! Τα θρανία
όσο παράξενο και αν ακούγεται λειτουργούν σαν ένα είδος ημε-
ρολογίου: βρίσκονται εκεί και «ακούνε». «Γράφεται» πάνω τους
όλη η ιστορία της σχολικής χρονιάς: σημειώσεις, διαγωνίσματα,
έρωτες, καημοί, προβληματισμοί μας ακόμα και σκονάκια ή μικρά
καλλιτεχνικά δημιουργήματα των μαθητών! Για αυτό λοιπόν, επει-
δή δέχονται όλες αυτές τις πληροφορίες και βρίσκονται εκεί, όπου
βρίσκονται οι μαθητές, μαζί τους, θα ήταν καλό να αναγνωρίσου-
με –έστω κι αν δεν μας πέρασε ποτέ απ' το μυαλό– τη σημαντικώ-
τητα του ρόλου τους!

Ανδριανή Σπανού, Α11

“ Τα θρανία όσο παράξενο και αν
ακούγεται λειτουργούν σαν ένα είδος
ημερολογίου: βρίσκονται εκεί
και «ακούνε». ”

Μαύρος Ιούλης

Κάθε χρόνο. Κάθε χρόνο οι ίδιες σειρή-
νες. Στις 8 και στις 6 το πρωί. Στις 15
και στις 20 Ιουλίου. Σου θυμίζουν πραγ-
ματικά το τι έγινε; Δεν τα έζησες, το ξέρω.
Μα μεγάλωσες μαζί τους. Μα τ' άκουσες.
Τα ακούς συνέχεια.

«Δεν ξεχνώ και αγωνίζομαι» Μα ξέχασες.
Και δεν αγωνίζεσαι. Ούτε εσύ ούτε κανέ-
νας. Και οι μεγάλοι ηγέτες; Αυτοί πίνουν
καφέ και γελάνε. Και περνάνε καλά. Και η
Τουρκία απειλεί. Αλλά εμείς δεν κινδυ-
νεύουμε. Όπως δεν κινδυνεύαμε ποτέ.

Μαύρος εκείνος ο Ιούλης. Μαύρη και η ψυ-
χή των ανθρώπων που έμειναν πίσω. Που
ψάχνουν. Που θέλουν μια κάποια λύση.
Μια δίκαιη λύση που θα γίνει βάλασμα στο
κλάμα τους. Μα δεν έρχεται. Την ώρα που
αυτοί πονάνε για τους ανθρώπους τους,
για τα σπίτια τους, για τη ζωή που άφησαν
πίσω, κάποιοι άλλοι τρέχουν να ικανοποι-
ήσουν τα συμφέροντά τους. Ψεύτικοι πα-
τριώτες;

Μπορούν άραγε να δώσουν ελπίδες πλέον;
Είμαστε οι πτηνόμενοι ενός πολέμου. Μιας

κτινωδίας. Ενός άδικου πολέμου που έγινε
χωρίς τη θέλησή μας αλλά με τη συγκατάθε-
σή μας. Ανοίξαμε διάπλατα τις πόρτες μας
και τώρα ψάχνουμε εξηγήσεις. Μα ο δρό-
μος που διαλέξαμε δεν έχει επιστροφή.

«Δεν αργεί να φουσκώσει της πίκρας το
προζύμι» που λείει και ο Σεφέρης, μα άρ-
γησε...

Μικέλλα Χριστοφόρου, Γ1

Typical Δασουπολίτης

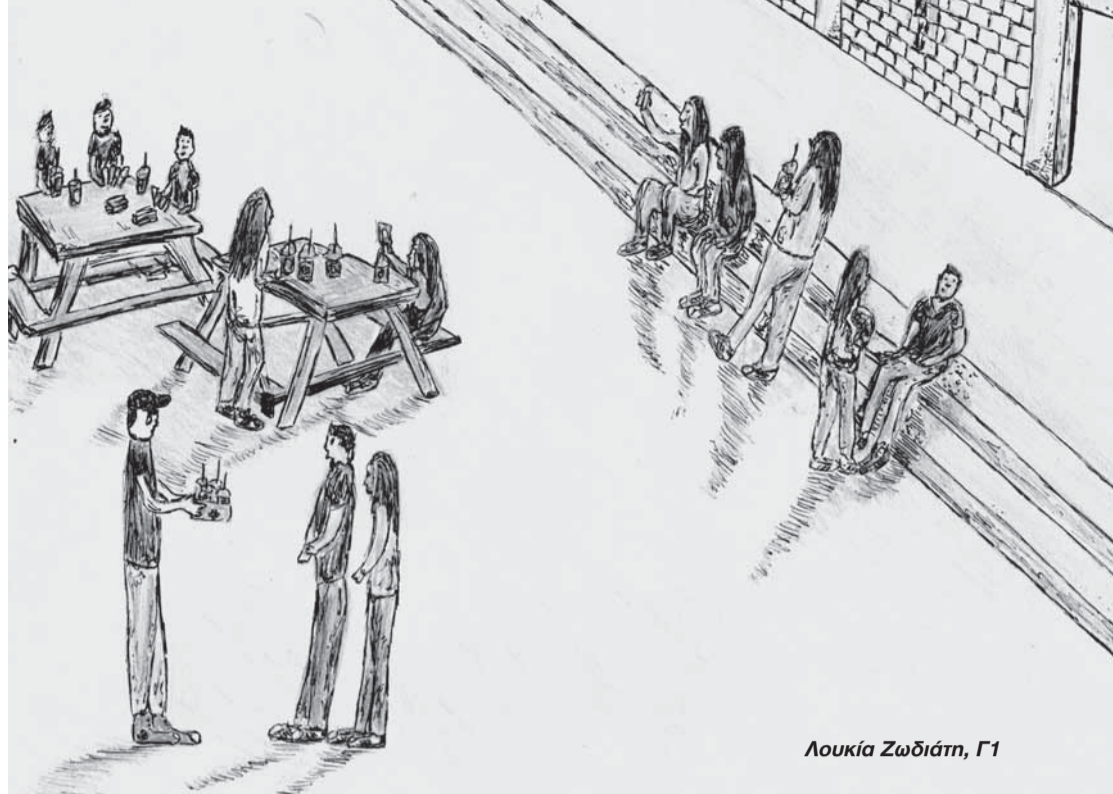
Το αλάρμ του κινητού ηχεί δυνατά στ' αυτιά μου «μην με ξυπνάς απ' τις 6». Ψάχνω απ' εδώ, ψάχνω απ' εκεί... ΜΠΑΜ! Έφανετες χαμαί. Πρώτο βήμα, προσευχή να μην έσπασε. Δεύτερο βήμα, αργά και βασιανιστικά γυρίζω να δω αν ράγισε η οθόνη. Και όχι ΖΕΙ! Τσεκάρω να δω αν η φωτό που έβαλα χτες το βράδυ πήρε κανένα like ή wow! Το crush είδεν την; Έτον έκαμε μου και like!

Βλέπω την ώρα: 7:20. «Γιατί αρκείς; Βαστάς το μασκαράλικο πάλε;» Κλασική Κυπραία μάνα. Φορώ τα superstar, σάζω μαλλί και φύγαμε. AMAN! Εξίασα την selfie. Βάζω #gm στο snapchat... γιατί όχι και στο instagram. Φτάνω στο σχολείο και ρωτάω κανένα για κενή και με απογοήτευση πάω στην τάξη. Ακούμε ένα mihi κήρυγμα ότι πάλι αργήσαμε, μιας και ο καθηγητής πήγε πριν ΚΑΝ χτυπήσει το κουδούνι. Αφού παραλείψουμε μια ανακοίνωση που πρέπει να διαβαστεί την πρώτη περίοδο, «ξεκινά» το μάθημα. Χτυπά το κουδούνι και με ταχύτητα φωτός ο καθηγητής φτάνει στον πίνακα, για να γράψει μαθήματα «Και να δια-

βάσετε πολύ καλά για αύριο». OMG απρόοπτο ΠΑΛΕ!

Ξεκινά η δεύτερη περίοδος παραλείποντας πάλι την ανακοίνωση. Μετά από αμέτρητες αναπάντητες ερωτήσεις, ο καθηγητής διαπιστώνει ότι βαριόμαστε μέχρι θανάτου. Ακούμε το κουδούνι για διάλειμμα και μετά από 5 λεπτά βγαίνουμε έξω. Ο καθένας χωρίζεται στην παρέα του and it's time for selfies! Πληρώνω το delivery boy του Coffee island και περνώ έξω από τη βιβλιοθήκη να πιάσω λίγο wi-fi. Βλέπω ποιοι είδαν το snap μου και παίζω clash royale. Περνά η 3^η περίοδος, η 4^η, η 5^η και η 6^η χωρίς να διαβαστεί η ανακοίνωση και φυσικά ακούγοντας τις κλασικές ατάκες ότι «Κοιμόμαστε!», «Το μάθημα θέλει καθημερινό διάβασμα!», «Εν'άρτουν οι εξετάσεις τζαι να βουράτε, τζαι εν θα φτάνετε!», «Ωριμάστε πιον, μα εν τζαι είσαστε μωρά!», «Η γραμματική είναι η καλύτερη σας φίλη!» και το top «Βρε μανούλα, προσέξτε λίγο!».

Η 7^η περίοδος δεν περνά με τίποτα και εγώ το μόνο που σκέφτομαι είναι το φαί. «Ξέρω ότι

Λουκία Ζωδιάτη, Γ1

εν 7^η περίοδος, και μες κουραστήκαμε, αλλά αντέξτε», μας θερμοπαρακαλεί ο καθηγητής. Ο ήχος του κουδουνιού ηχεί στ' αυτιά μου σαν μελωδία αγγέλων... Τελικά ΥΠΑΡΧΕΙ ΘΕΟΣ! Βάζω τα headphones και κατευθύνομαι στον Ζορπά για cookies.

Φτάνω στο σπίτι με την ελπίδα να έχει ωραίο φαί. Σηκώνω αργά-αργά το καπάκι της κατσαρόλας. Τέτοια αγωνία ούτε σε talent show,

από στιγμή σε στιγμή θα βγει η Αριστοτέλους να μου πει πως αποχωρώ. ΛΟΥΒΙ... Σήμερα εν να την φκάλουμε με τα cookies. Ξαπλώνω στο καναπέ και βάζω να δω Survivor. Επιτέλους ήρθε η ώρα να chillaro...Μα τελικά την ανακοίνωση εθκίαβασεν την κανένας;

Κωνσταντίνα Κωστάπη,
Νεφέλη Χρυστοστόμου, Α12

Η μαγική γέφυρα της Δασούπολης

Όλοι γνωρίζουμε την περίφημη ροζ γέφυρα που μας οδηγεί στη γνώση κάθε πρωί. Πολλοί την έχουν διασχίσει, άλλοι όχι. Ο απλός μαθητής τι σκέφτεται όμως όταν τον ρωτάνε γι' αυτήν τη γέφυρα;

«Μια απλή γέφυρα που με βοηθάει να περάσω από το ένα σημείο στο άλλο». Κάποιος άλλος θα μπορούσε να πει: «Στο

μαλά μου έρχεται ελευθερία. Ο αέρας που μου καίδευει τα μαλλιά με ανακουφίζει». Όλοι έχουμε νιώσει κάτι διαφορετικό διασχίζοντας την περιβόητη γέφυρα. Για μένα συμβολίζει έναν δρόμο, ένα μονοπάτι που δέχεται χιλιάδες διαφορετικές ιστορίες καθημερινά με το πρώτο βήμα. Το ένα βήμα γίνεται τότε πολλά και η ιστορία ενός μαθητή μετατρέπεται στην κοινή ιστορία των

«μαθητών της γέφυρας». Η γέφυρα παύει να είναι ροζ, αποκτά τα χρώματα του ουρανού τόξου. Οι στιγμές σμίγουν, τα κτυποκάρδια ενώνονται και οι απογοητεύσεις μετουσιώνονται σε δύναμη. Όλα δημιουργούν την ιστορία της γέφυρας. Μια ιστορία που όλο γράφεται και ποτέ δεν τελειώνει, πάντα ανολοκλήρωτη και πάντα τέλεια. Κάποτε ένα καινούργιο πέλμα αλλάζει λίγο

την ιστορία, τη δυσκολεύει, αλλά βρίσκει και αυτό τον δρόμο του στη γέφυρα, όπως και τα υπόλοιπα. Ακόμη και στις στιγμές της φαινομενικής ακινησίας η καρδιά της γέφυρας κτυπά δυνατά σε μια αέναη εσωτερική κίνηση.

Εσύ πώς διέσχισες τη γέφυρα σήμερα;

Ελένη Γεωργίου, Β21

ΠΡΩΤΕΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΛΥΚΕΙΟ

Για ακόμα μια φορά χτύπησε το κουδούνι του σχολείου σημαίνοντας επίσημα τη λήξη του καλοκαιριού, αλλά αυτή η φορά ήταν διαφορετική. Την πρώτη μου μέρα στο Λύκειο είχα ανάμεικτα συναισθήματα. Ένωσα περιέργεια όταν είδα τα μεγαλύτερα παιδιά να έρχονται ξέγνοιαστα και εγώ που στο γυμνάσιο ήμουν το μεγαλύτερο τώρα στο λύκειο είμαι ξανά το μικρότερο. Ανυπομονούσα, όμως, που θα έκανα καινούριες φίλιες, που θα γνώριζα τους καθηγητές και που θα έφτιαχνα καινούριες αναμνήσεις με τις φίλες μου.

Ήξερα ότι θα είχα περισσότερες υποχρεώσεις και ότι οι βαθμοί στα μαθήματα δεν θα είναι πια αστέιο, αλλά δεν περίμενα να ήταν όλα τόσο δύσκολα. Αρχικά, όλα ήταν διαφορετικά από ό,τι φανταζόμουν. Νόμιζα ότι οι καθηγητές θα είναι πιο αυστηροί και απαιτητικοί. Αντίθετα, οι περισσότεροι είναι πολύ ανεκτικοί εκτός από κάποιες εξαιρέσεις. Επίσης, τα μαθήματα έχουν δυσκολέψει αρκετά και πρέπει καθημερινά να διαβάζω 4 με 5 ώρες γιατί σε όλα τα μαθήματα ο βαθμός είναι πολύ σημαντικός, κάτι που στο γυμνάσιο δεν είχε τόση σημασία για εμένα. Δεύτερον, πίστευα

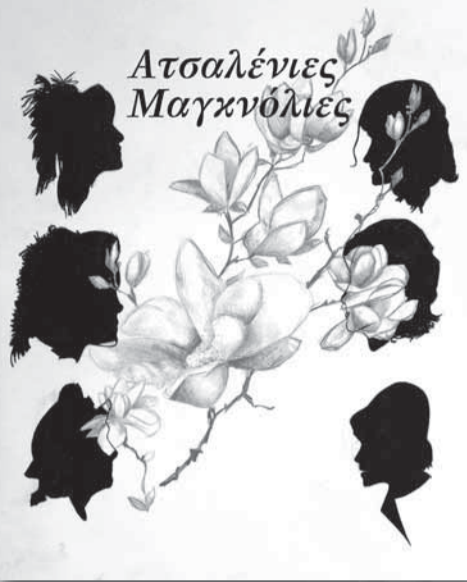
ότι πολύ δύσκολα θα έκανα φίλιες, αντίθετα έχω γνωρίσει πολλούς μαθητές από διαφορετικές τάξεις και ηλικίες. Αν έχω μάθει κάτι στο λύκειο μέχρι τώρα, σίγουρα θα είναι ότι δεν είναι όλες οι φίλιες που κρατούν για "πάντα" και ότι σιγά σιγά συνειδητοποιείς ότι δεν μπορείς να ταιριάξεις με όλους. Τρίτον, από τον πρώτο μήνα στο λύκειο, συνειδητοποιείς ότι ωριμάζεις ως χαρακτήρας και προσωπικότητα.

Συμβαίνουν τόσα πολλά πράγματα που σε ωριμάζουν και όταν έρθει η στιγμή να πάρεις σημαντικές αποφάσεις, τότε είναι που καταλα-

βαίνεις ότι έχεις αλλάξει ως άνθρωπος και δεν είσαι πια ένας μαθητής που παραπονιέται για όλα και αποφασίζει βιαστικά. Τέλος, έχω μάθει ότι τίποτα δεν σου έρχεται έτοιμο και πρέπει να προσπαθήσεις πάρα πολύ για να πετύχεις τους στόχους σου. Έτσι, παρόλο που το λύκειο σου δίνει την ευκαιρία να γίνεις πιο ανεξάρτητος άνθρωπος να ωριμάσεις, όλα αυτά δεν γίνονται χωρίς να περάσεις από δυσκολίες και εμπόδια.

Έμιλη Ροδίτου, Α12

28οι Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου
ΛΥΚΒΟ ΑΡΧ. ΜΑΚΑΡΙΟΥ Γ' ΔΑΣΟΥΠΟΛΗ

Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου

«Ατσαλένιες Μαγκνόλιες»

Κατά τη φετινή σχολική χρονιά, αποφάσισα να λάβω μέρος στην θεατρική παράσταση του σχολείου μας και να συμμετέχω μαζί με την υπόλοιπη θεατρική ομάδα στους Παγκύπριους Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου. Ο τίτλος του έργου με το οποίο διαγωνίστηκε το σχολείο μας ήταν «Ατσαλένιες Μαγκνόλιες». Ένα κριτήριο επιλογής αυτού του έργου αποτέλεσε το γεγονός ότι περιείχε μόνο γυναικείους ρόλους, μιας και η σχολική ομάδα μας αποτελείται φέτος μόνο από μαθήτριες. Η ιστορία περιστρέφεται γύρω από τις εξελίξεις στη ζωή της Σέλμυ, μιας νεαρής κοπέλας, η οποία πάσχει από διαβήτη καθιστώντας επικίνδυνη για την υγεία της μια εγκυμοσύνη. Παράλληλα, σ' όλη τη διάρκεια του έργου παρακολουθούμε τις ζωές των υπόλοιπων πέντε γυναικών της παρέας, που είναι δεμένες μεταξύ τους και στηρίζουν η μια την άλλη.

Ήταν για εμάς μια μοναδική και αξέχαστη εμπειρία, αφού, παρ' όλη την κόυραση των προβών, την απολαύσαμε και κερδίσαμε πολλά θετικά συναισθήματα. Γνωρίσαμε καινούρια άτομα και δεθήκαμε μαζί, σε μια ομάδα, που μπορεί να ήταν μικρή, αλλά τα μέλη της στήριζαν το ένα το άλλο. Τέλος, περάσαμε αρκετό χρόνο κάνοντας κάτι που πραγματικά αγαπάμε, αφού το θέατρο αποτελεί ένα μοναδικό τρόπο έκφρασης και καλλιτεχνικής δημιουργίας.

Άντρεα Αγαπίου, Β11

Ατάκες Καθηγητών

- ★ Aaaaahh! Mais ce n'ai pas vrais ca!! / Μπράβο! Είσαι γαλλόφωνος!
- ★ Παμ' παρακάτω / Ε τώρα, τι να κάνουμε; / Αυτό ακριβώς. Ακριβώς αυτό. Αυτό! / Στο φύλλο εργασίας. Φί Έψιλον.
- ★ Θα πέσω από τον λίκπουρα να σκοτωθώ!!
- ★ Παιδιά μου μείνετε μαζί μου! Όποιος ακούει κινέζικα να μου το πει ΤΩΡΑ! / Είσατε μαζί μου;
- ★ Και παίρνουμε αυτές τις δύο χρωματίδες. Ντάξει!!!; Και τώρα συσπειρώνονται. Ντάξει!!!; Εκκατάβετε το; Ντάξει;
- ★ Και μεν είσαι όπως το απιιτούρι του χαλλουμιού!
- ★ Keep it in mind / let's go to number b
- ★ Χρωστάς μου 300 δικαιολογητικά! / Είσαι σημειωμένος πάνω που τρεις φορές, έκαμες τετράγωνο!
- ★ Άντε ρε μανούλες!
- ★ Εεε οϊ ρε σεϊς!! Εν εντυπωσιάξεστε; Εγώ συγκινούμαι! / Αα ναί μπράβο!
- ★ Φτύστην σαουνοποσκολήστρα!
- ★ Άτε μπουμπουλίνες!
- ★ Πρέπει να καλύψουμε ύλη. Μμμ... που ποιον να σας πιάσω;
- ★ Στη γεωμετρία δεν είναι όλα όπως φαίνονται αλλά όπως είναι.
- ★ Τι έγινε, πάλι δεν κάναμε τις ασκήσεις; Τούριστ πάλι, τούριστ; Τον καφέ πώς τον πίνετε; Ξαπλώστρες θα φέρω εδώ έξω και αντηλιακό. Έχει και ήλιο σήμερα (βασικά έβρεχε)
- ★ Λες βλακειές! / Κοιμόμαστε... / κουβεντολόι..
- ★ Άντε ρε παιδάκια σταματήστε! / Ποιο παιδάκι θα μας πει; / Γιατί είμαστε μόνο 12 παιδάκια;
- ★ Μα εν και εννα παίζομεν! Θα τα ξανακάνομεν μέχρι να τα καταλάβομεν! / Όταν λείπομεν πρέπει να τα παίρνομεν και να τα κάνομεν!!
- ★ Ο καθένας τον χαβά του δα μέσα.. Σάννα σύρνω αφκά πας τον τοίχο!
- ★ Ένα λεπτό περιπετρά...
- ★ Oh shit!

Πώς να ξεπεράσω το άγχος μου;

Θα ήταν πλάνη αν υποστήριζε κανείς ότι δεν έχει αγχωθεί ποτέ στη ζωή του μέχρι σήμερα, αφού το άγχος μπορεί πολύ εύκολα να θεωρηθεί αναπόσπαστο στοιχείο της ανθρώπινης υπόστασης, σύμφωνα με τον Ρομπερτ Ντε Μπορντ, 1983.

Οι επιστήμονες καταλήγουν ομόφωνα στο συμπέρασμα πως το άγχος ορίζεται ως δυσάρεστη συναισθηματική κατάσταση που περιλαμβάνει κι άλλα συναισθήματα φόβου. Πιο συγκεκριμένα ο Freud ήταν εκείνος που πρώτος εισηγήθηκε τον κρίσιμο ρόλο που παίζει το άγχος στο σχηματισμό νευρωτικών και ψυχοσωματικών καταστάσεων. Για εκείνον το άγχος ήταν το «θεμελιακό φαινόμενο» και το «κεντρικό πρόβλημα της νευρώσεως». Κατέληξε στην άποψη ότι η κατανόηση του άγχους ήταν «το πιο δύσκολο καθήκον, που τέθηκε μπροστά μας», ένα καθήκον, που η λύση του απαιτούσε «τη σύσταση των σωστών αφηρημένων ιδεών και την εφαρμογή τους στο ακατέργαστο υλικό των παρατηρήσεων, ώστε να φέρουμε τάξη και διαύγεια σ' αυτό».

Εύκολα συνάγεται το συμπέρασμα πως είναι αδιαμφισβήτητα δύσκολο να αναγνωρίσει κανείς ότι είναι αγχωμένος. Πιο κάτω παρουσιάζω τα βασικά βήματα τα οποία πρέπει να ακολουθήσει κανείς, ώστε να αναγνωρίσει το άγχος του και να το μειώσει ή και να το εξαφανίσει.

ΒΗΜΑ 1:

Αναγνωρίζω τις σωματικές εκδηλώσεις του άγχους μου

- Ταχυκαρδία, δύσπνοια, εφίδρωση
- Πόνος ή πλάκωμα στο στήθος
- Ζαλάδα, τάση για λιποθυμία
- Προβλήματα ύπνου
- Νευρικότητα
- Μουδιάσματα κ.α.

ΒΗΜΑ 2:

i) Αναγνωρίζω τον τύπο της σκέψης μου (κάνω θετικές ή αρνητικές σκέψεις;)

ii) Διαμορφώνω τις σκέψεις μου κάνοντας θετικές δηλώσεις.

Σκέψεις που δεν βοηθούν:

- Δεν θα προλάβω
- Δεν έχω χρόνο
- Δεν πρέπει να αγχωθώ
- Δεν κάνω τίποτα σωστά

Σκέψεις που βοηθούν:

- Θα κάνω μέχρι εκεί που μπορώ
- Θα τελειώσω αυτό που άρχισα
- Θα κάνω πρόγραμμα και θα τα καταφέρω
- έχω άτομα που με στηρίζουν
- Θα καταφέρω να σταθώ στα πόδια μου

ΒΗΜΑ 3:

Προσαρμόζω τη συμπεριφορά μου, ώστε να μειώσω το άγχος.

Κάνω πρόγραμμα και θέτω στόχους για το άμεσο μέλλον

- Βαθιές αναπνοές
- Ακούω χαλαρωτική μουσική
- Θέτω προτεραιότητες

Θέτω σε εφαρμογή τον κανόνα των 10' (λέω ότι κάθε μέρα θα αφιερώνω μόνο 10' για τη δύσκολη εργασία που πρέπει να παραδώσω μέχρι το τέλος του μήνα, σίγουρα αυτά τα λεπτά θα σου δώσουν το έναυσμα να συνεχίσεις την μελέτη).

Κάνω μια βόλτα στο πάρκο

ΝΑ ΘΥΜΑΣΑΙ ΟΤΙ:

- ο στόχος σου είναι να είσαι ήρεμος, έτσι ώστε να απολαμβάνεις την κάθε σου στιγμή στο έπακρο
- στόχος σου είναι να μειώσεις το άγχος σου όσο το δυνατό περισσότερο και όχι να το εξαφανίσεις
- το άγχος επίσης μπορεί να εμφανιστεί και από γεγονότα που θεωρούνται ευχάριστα στην ζωή ενός ανθρώπου, όπως ο γάμος, η εγκυμοσύνη, το να κερδίσει κανείς το λαχείο ή το λόττο.
- Να θυμάσαι ότι μόνο εσύ έχεις τον έλεγχο του εαυτού σου και μόνο εσύ μπορείς να διαχειριστείς ο,τιδήποτε σε αναστατώνει

Μικαέλλα Πέτρου, Β11

Πώς μπορεί ένας καθηγητής να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά ένα εκνευρισμένο μαθητή:

- Να τον αφήσει να ακούσει μουσική για δέκα λεπτάκια, για να χαλαρώσει
- Να του δώσει νερομπογιές, για να ζωγραφίσει τον λόγο για τον οποίο είναι θυμωμένος
- Να του επιτρέψει να βρίζει μέχρι να βαρεθεί και να σταματήσει
- Να του παραγγείλει χαμομήλι, για να ηρεμήσουν τα νεύρα του
- Να κουβαλά νερομπαζούκα, ώστε να τον εξουδετερώσει
- Να μάθει βελονισμό και μαθήματα μασάζ, για να τον χαλαρώσει
- Να τον αφήσει να παίξει με τον κύβο του Rubik
- Να τον στείλει στο γραφείο του Διευθυντή για ένα session mindfulness ή γιόγκα
- Να φροντίζει να έχει στην τσέπη του ηρεμιστικά χάπια ιδιαίτερα αν γνωρίζει ότι εξάπτεται εύκολα
- Να τον πάρει βόλτα με το αυτοκίνητο

Επιφανίου Καλυψώ,
Παρασκευή Κέστορα,
Δέσποινα Κωστογλούδη,
Σάββας Καμένος, Β32

Αριστερόχειρες

Είναι άξιον απορίας πώς σε ένα πλανήτη με πληθυσμό 7,5 δισεκατομμυρίων ανθρώπων μόνο το 12% αποτελείται από αριστερόχειρες. Σίγουρα θα έχετε ακούσει πολλά για τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν στην καθημερινότητα τους. Καιρός λοιπόν να ταχθεί κάποιος με το μέρος τους και να αναφέρει 5 περιέργα πλεονεκτήματα που έχουν. Αυτός που θα τους υπερασπιστεί είμαι εγώ, μιας και ανήκω και εγώ σ' αυτή τη μειονότητα.

• Θεωρούνται εξυπνότεροι

Αν και δεν ισχύει απόλυτα για όλους τους αριστερόχειρες, έρευνες του Πανεπιστημίου St. Lawrence στη Νέα Υόρκη έδειξαν ότι μεταξύ των ατόμων με δείκτη νοημοσύνης 140 και πάνω, η πλειοψηφία ήταν αριστερόχειρες.

• Είναι καλύτεροι gamers

Γενικά είναι πιο συγκεντρωμένοι όταν παίζουν video games. Αυτό είναι βασισμένο σε έρευνα του Dr. Nick Cherbuin, που έδειξε ότι οι αριστερόχειρες έχουν τη τύχη να αντιλαμβάνονται πιο έντονα τα ερεθίσματα του εγκεφάλου.

Όλα αυτά μας ωθούν να συμπεράνουμε την υπεροχή τους στα ηλεκτρονικά.

• Οι αριστερόχειρες μαθαίνουν να οδηγούν πιο εύκολα από τους δεξιόχειρες

Μια δημοσκόπηση σε σχολή οδήγησης διαπίστωσε ότι το 57% των αριστερόχειρων είχε περάσει με την πρώτη τις εξετάσεις οδήγησης σε σύγκριση με το 47% των δεξιόχειρων. Αυτό είναι εκπληκτικό, αν λάβουμε υπόψη μας, ότι η παγκόσμια αυτοκινητοβιομηχανία έχει σχεδιάσει τα περισσότερα αυτοκίνητα έχοντας βάση τους δεξιόχειρες ανθρώπους.

• Μπορούν να δουν καλύτερα κάτω από το νερό

Πιθανόν να είναι μια ξεχωριστή εγκεφαλική λειτουργία που έχουν μόνο αυτοί. Είναι γεγονός όμως πως αριστερόχειρες μπορούν πολύ πιο εύκολα να ανοίξουν τα μάτια τους και να δουν κάτω από το νερό, σε σχέση με τους δεξιόχειρες.

• Καλύτεροι στα σπορ

Έχει διαπιστωθεί ότι οι αριστερόχειρες υπερέχουν σε ορισμένα σπορ, όπως το τένις, το μπόξ, το πιναγκ πονγκ, οι πολεμικές τέχνες κ.ά. Αυτό γιατί οι αριστερόχειρες έχουν συνηθίσει να αντιμετωπίζουν δεξιόχειρες αντιπάλους, ενώ οι δεξιόχειρες δεν έχουν την αντίστοιχη εμπειρία, οπότε μειονεκτούν.

Δεν είναι και τόσο άσχημο τελικά να είσαι αριστερόχειρας...

Δημήτρης Αγγελής Β51

Γιατί πρέπει να γυμναζόμαστε;

Η αλήθεια είναι πως ο όρος «γυμναστική» είναι αρκετά παρεξηγημένος από πολλούς νέους. Αναρωτηθήκαμε ποτέ γιατί πρέπει να γυμναζόμαστε; Η πιθανότερη απάντηση είναι «μα για να αποκτήσουμε κοιλιακούς φυσικά» ή «για να αποκτήσουμε τους τέλειους γλουτούς και επίπεδη κοιλιά». Βεβαίως και για αυτούς τους λόγους θα ήταν καλό να γυμναζόμαστε αλλά υπάρχουν και πολλοί άλλοι σημαντικότεροι. Πολλοί από εμάς δυστυχώς τους αγνοούν. Πιο κάτω σας παρουσιάζω 5 βασικότερους λόγους για τους οποίους πρέπει το σώμα μας να γυμνάζεται ΕΚΤΟΣ από το να βιώσουμε κομψότεροι.

1^{ος} λόγος: Περισσότερη ενέργεια

Όσο παράδοξο και αν ακούγεται, όσο περισσότερο δραστηριοποιείται το σώμα μας τόσο περισσότερη ενέργεια αποκτά

2^{ος} λόγος: Αναστολέας ασθενειών

Γενικά η άθληση μας προωθεί σε ένα πιο υγιεινό τρόπο ζωής αφού δρα προληπτικά απέναντι σε ασθένειες, όπως καρδιαγγειακά προβλήματα.

3^{ος} λόγος: Καλύτερος Ύπνος

Είναι γεγονός πως η ποιότητα του ύπνου βελτιώνεται, αφού κοιμόμαστε πιο βαθιά και ξυπνάμε αναζωογονημένοι το πρωί.

4^{ος} λόγος: Καλύτερη διάθεση

Είμαστε πιο κεφάτοι και με καλύτερη διάθεση και διαύγεια, καθώς με την άσκηση εκτωνώμαστε και έτσι όλες οι αρνητικές σκέψεις απομακρύνονται

5^{ος} λόγος: Μακροζωία

Σύμφωνα με έρευνες που έγιναν, άτομα που γυμνάζονται τουλάχιστον 15 λεπτά ημερησίως έχουν διάρκεια ζωής κατά 5-10 χρόνια μεγαλύτερη.

Δημήτρης Αγγελής, B51

Δεξιότητες που πρέπει να αναπτύξει ο καθηγητής για την καλύτερη διεξαγωγή του μαθήματος

Ο καθηγητής θα πρέπει να αναπτύξει τις εξής δεξιότητες:

1. Ενσυναίσθηση, για να μπορεί να μπει στη θέση του θυμωμένου μαθητή
2. Διακριτικότητα, για να μπορεί να προσεγγίσει τον μαθητή με ευγένεια
3. Αποστασιοποίηση και αποπροσωποποίηση τυχόν θυμωμένων σχολίων εκ μέρους του μαθητή
4. Ανάπτυξη θετικής γλώσσας σώματος: ο καθηγητής πρέπει να χαμογελά και να

διαθέτει ένα ήρεμο πρόσωπο ακόμη και σε περίπτωση έντασης

5. Ανάπτυξη ουσιαστικού δεσμού μεταξύ μαθητή και καθηγητή χωρίς φυσικά να παραβιάζονται τα προσωπικά όρια
6. Μια ενδιαφέρουσα, ζωντανή και ισορροπημένη προσωπικότητα που θα ελκύει το ενδιαφέρον του μαθητή
7. Αποφυγή της δασκαλοκεντρικής και μετωπικής διδασκαλίας για χάρη μια πιο μαθητοκεντρικής προσέγγισης. Ο κα-

θηγητής δεν είναι αυθεντία αλλά συντονιστής

8. Επικαιροποίηση του μαθήματος και συσχέτιση του με τις πραγματικές ανάγκες του μαθητή έτσι ώστε ο μαθητής να προσλαμβάνει άμεσα την ωφέλεια του μαθήματος χρησιμοποιώντας την στην καθημερινότητα του

Ευαγγελία Κουντουριώτη, Φωτεινή Χαραλαμπίδου, Παναγιώτα Σαββίδου, Δήμητρα Λαμπριανού, B 32

ήξερες ότι...

• Καθημερινά, κατά μέσο όρο, 12 νεογέννητα βρέφη παραδίδονται σε λάθος γονείς.

• Αλκατράζ σημαίνει το «Νησί των Πελεκάνων».

• Αργεντινή σημαίνει «Ασημένια Χώρα».

• Αυστραλία σημαίνει η «Χώρα του Νότου».

• Το 1094 αναφέρονται για πρώτη φορά οι γόνδολες στη Βενετία.

• Στη Δανία, τα γουρούνια είναι περισσότερα από τους ανθρώπους.

• Η μαργαρίνη χρωσταίει το όνομά της στην ελληνική λέξη μαρ-γαριτάρι.

• Το 1979 χιόνισε για πρώτη φορά στη Σαχάρα.

• Το κουνούπι είναι το πλέον επικίνδυνο ζώο που υπήρξε ποτέ

• Το συνολικό βάρος του παγκόσμιου πληθυσμού των μυρμηγκιών είναι μεγαλύτερο από το συνολικό βάρος του ανθρώπινου πληθυσμού.

• Σε οποιαδήποτε στιγμή, πραγματοποιούνται 100 εκατομμύρια τηλεφωνήματα στις Η.Π.Α.

Μικαέλλα Πέτρου, B11

15+1 ΚΥΠΡΙΑΚΕΣ ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΜΕ

1. Έλυσεν τον η μίλλα μου (=τον λυπήθηκα υπερβολικά)
2. Έφκαλα ζίλικουρι (= ζεστάθηκα πολύ)
3. Έπιαν με στο μαϊττάππι (= με κοροϊδεύει)
4. Εν ψατζή (= κάνει πολύ κρύο)
5. Αντιλοισιάστικα (= τρόμαξα)
6. Ελύσιασα της πείνας / Έππεσεν το αρφάλι μου (= πεινώ πάρα πολύ)
7. Έγινα στρακόττο (= μέθυσσα)
8. Σπουρτόλοος (= αυτός που δεν κρατά μυστικά)
9. Χτιζόν του λάκκου (=πολύ άσχημος/η)
10. Οϊ άππαρον (= τρόπος να δείξεις την έκπληξη σου σε κάτι που θεωρείς αδύνατο να γίνει)
11. Λάμνα ρώτα (= έκφραση για να δείξεις σε κάποιον ότι δεν σε ενδιαφέρει η ερώτησή του)
12. Εσσιέξι (= άδικος κόπος)
13. Το πουλλίν επέτασε (= όταν κάτι τελείωσε και πλέον είναι αργά)
14. Ξιουρίν πιτιρίν (= έκφραση για να διώξουμε κάποιον)
15. Η Μαρικκού που τα Λεύκαρα / Ο Κωστής που τα Καζιά (= απάντηση στην ερώτηση ποιος όταν δεν ξέρεις ή όταν είναι αυτονόητο)
16. Κάτσε την μάππα χαμέ (= πρέμισε)

Χαρίκλεια Αριστοφάνους
Δήμητρα Ιορδάνου, B11

Προσεχώς!

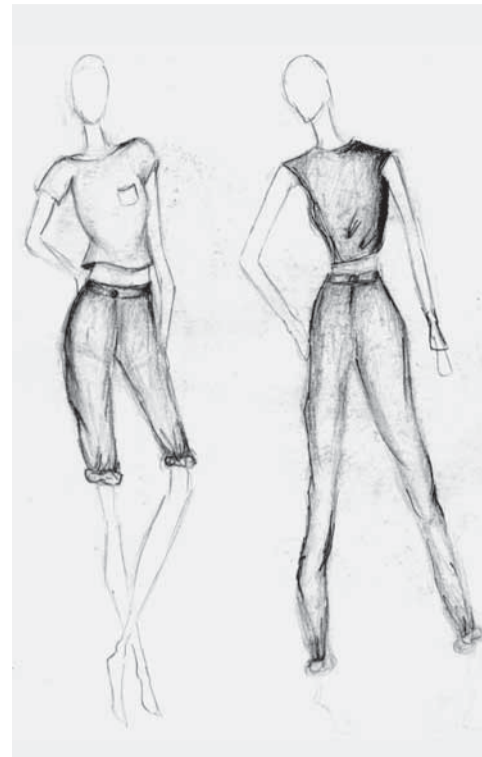
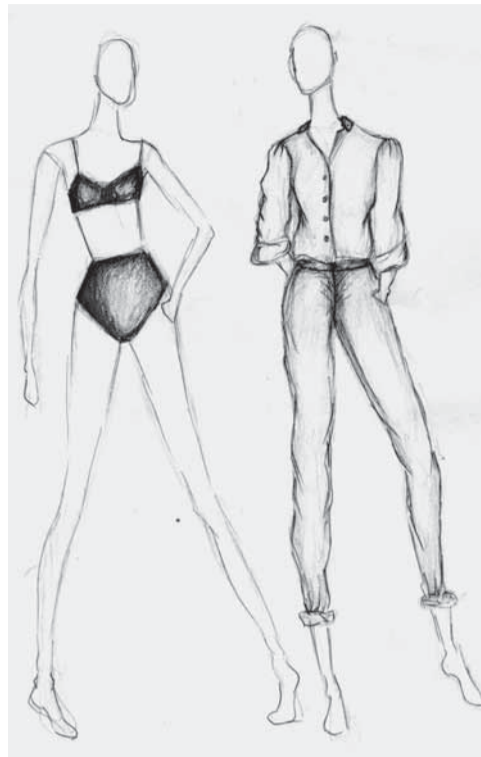
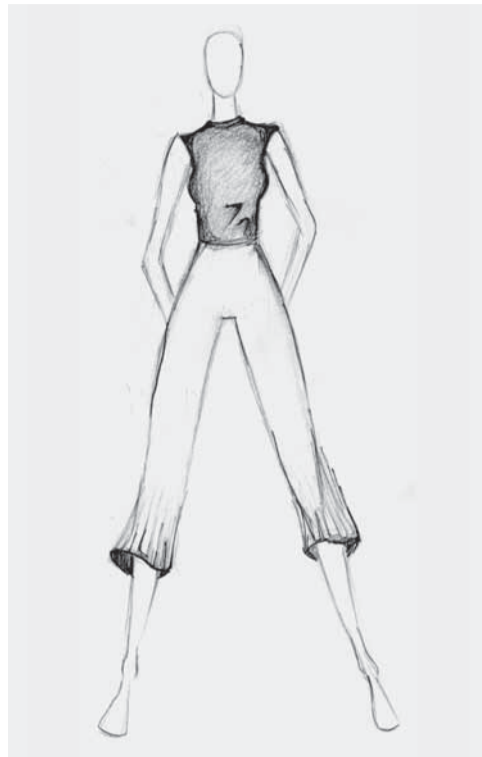
Νέο κτήριο στην Λευκωσία

Το υπερμοντέρνο και επιβλητικό κτήριο με την ονομασία Μακαρίου 101 θα στεγαστεί στο οικοπέδο της Τράπεζας Κύπρου, στο σημείο όπου κατεδαφίστηκε το παλιό κτήριο τον περασμένο Αύγουστο. Θα είναι το ψηλότερο κτήριο της Λευκωσίας, αφού υπολογίζεται το ύψος του να ανέλθει στα 115 μέτρα και το κόστος του στα 80 εκατομμύρια ευρώ. Το νέο διαμάντι της πόλης μας θα είναι εξοπλισμένο με καταστήματα και εστιατόρια και σίγουρα θα αποτελέσει σημείο προσοχής και ενδιαφέροντος τόσο για τους ντόπιους όσο και τους τουρίστες. Αναμένουμε να ανοίξει τις πόρτες του τα Χριστούγεννα του 2018.

Φάνος Παττίχης, Γ1

Η τέλεια γκαρνταρόμπα

Σκίτσα: Χριστίνα Νικολάου, A12

Η «τέλεια» γκαρνταρόμπα δεν είναι γεμάτη από πανάκριβα ρούχα των πιο γνωστών σχεδιαστών μόδας. Αντιθέτως αποτελείται από λίγα ρούχα και καλά, ρούχα που θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν ως slow fashion.

Τι είναι slow fashion; Ένα κίνημα σχεδιασμού ρούχων με ενδύματα χαρακτηριστικά για την ποιότητα και τη θετική σχέση τους με το περιβάλλον: ένας οπαδός της ανθεκτικής μόδας δεν αγοράζει ρούχα με παρορμητικό τρόπο,

παρά μόνο για να αντικαταστήσει τα σισιμένα ή φθαρμένα ρούχα του ή όταν χρειάζεται κάτι συγκεκριμένο. Αυτή η στάση απέναντι στην αγορά ρούχων έχει ως αποτέλεσμα τη μείωση της παραγωγής ρούχων και τις δικαιότερες συναλλαγές μεταξύ κατασκευαστών και αγοραστών. Έχοντας υπόψη το πόσο ρυπογόνα είναι η βιομηχανία ρούχων η ανθεκτική μόδα συνεισφέρει στη μείωση των τοξικών αποβλήτων από τις βαφές των υφασμάτων καθώς και την αχρείαστη κατασπατάληση πρώτων υλών.

Πρέπει να επισημανθεί ότι μια «τέλεια» γκαρνταρόμπα δεν είναι πάντα αναγκαίο να μη συμβαδίζει με την μόδα. Σύμφωνα με τον Susie Faux, ιδιοκτήτη της boutique «Wardrobe» στο Λονδίνο, μια ντουλάπα-κάψουλα αποτελείται από είδη ένδυσης κλασικά και διαχρονικά, που δεν είναι ποτέ out και τα οποία στη συνέχεια μπορούν να συμπληρωθούν με εποχιακά κομμάτια. Έτσι δημιουργήθηκε και ο όρος «Ντουλάπα Κάψουλα» το 1970.

Επομένως υπάρχουν πολλά είδη ενδυμασίας που ανήκουν στην ανθεκτική μόδα, τα οποία απευθύνονται σ' όλα τα είδη χαρακτήρων, είτε σε ντροπαλούς, είτε σε δυναμικούς, είτε σε αισθηματίες. Η επιλογή στυλ και ένδυσης είναι προσωπική δουλειά του καθενός. Ωστόσο δεν υπάρχει σωστή ή λάθος γκαρνταρόμπα, γιατί η κάθε γκαρνταρόμπα διαφέρει από την άλλη ως προς το σχέδιο, τα χρώματα και το νούμερο των ρούχων.

Βάσια Χρυσάνθου, A12

Οδηγός ανθεκτικής και οικολογικής μόδας

Η ανθεκτική μόδα είναι μέρος μιας νέας παγκόσμιας προσπάθειας να συνδεθεί η μόδα με το περιβάλλον, την ποιότητα και τον μινιμαλισμό. Θα σας προτείνω 10 μοντέρνα, καλοκαιρινά και μινιμαλιστικά κομμάτια ρούχων για την γκαρνταρόμπα σας φτιαγμένα από ποιοτικά και οικολογικά υλικά που απευθύνονται ειδικά σε δυναμικές έφηβες.

Αρχικά, το πρώτο κομμάτι είναι φυσικά μία άσπρη κοντομάνικη μπλούζα, η οποία φτάνει μέχρι τη λεκάνη. Είναι φτιαγμένη από μετάξι που είναι φιλικό προς το περιβάλλον και αρκετά ανθεκτική. Επιπρόσθετα, θα χρειαστείτε ακόμα μια αμάνικη μπλούζα καθημερινής χρήσης, χρώματος μαύρου. Μπορεί επίσης να χρησιμοποιηθεί τις ζεστές μέρες του καλοκαιριού και στη θάλασσα, επειδή είναι ιδιαίτερα άνετη και στυλάτη. Είναι φτιαγμένη από abaca ένα πολύ φιλικό προς το περιβάλλον υλικό, το οποίο δύσκολα καταστρέφεται.

“ ανθεκτική μόδα είναι μέρος μιας νέας παγκόσμιας προσπάθειας να συνδεθεί η μόδα με το περιβάλλον, την ποιότητα και τον μινιμαλισμό. ”

Χρήσιμη θα ήταν μια μακρομάνικη μπλούζα χρώματος μαύρου. Είναι φτιαγμένη από vicuna που είναι επίσης ένα πολύ ποιοτικό και οικολογικό υλικό ειδικό για ελαφρύ κρύο και κάπως επίσημο. Απαραίτητο είναι το μπλέ jean μακρύ παντελόνι κατασκευασμένο από bamboo του οποίου οι ίνες είναι ανθεκτικές και φιλικές προς το περιβάλλον. Το παντελόνι αυτό μπορεί να σας βγάλει ασπροπρόσωπος ακόμη και στις επίσημες εξόδους σας ανάλογα με το τι φυσικά θα το συμπληρώσετε,

Το επόμενο κομμάτι της μινιμαλιστικής μας γκαρνταρόμπας είναι το πολυμορφικό κοντό παντελονάκι μαύρου χρώματος. Το ρούχο αυτό είναι φτιαγμένο επίσης από μετάξι, κατάλληλο τόσο για καθημερινή χρήση όσο και τις νυχτερινές σας εξόδους,

γιατί είναι ελκυστικό και μοδάτο. Το 6^ο κομμάτι είναι επίσης παντελόνι λίγο πάνω από το γόνατο χρώματος καφέ. Είναι φτιαγμένο από merino, το πιο μαλακό μαλλί αρνιού της Αυστραλίας. Χρήσιμο θα σας φαινόταν στην παραλία, που υπάρχει η ανάγκη της χαλάρωσης. Για την παραλία απαραίτητο θα σας φανεί ένα μαύρο ολόσωμο μαγιό φτιαγμένο από abaca.

Το 8^ο κομμάτι αποτελεί μια γαλάζια merino φούστα πολύ βολικά αφού συνδυάζεται εύκολα με άλλα βασικά κομμάτια. Από τη βασική μας γκαρνταρόμπα δεν μπορεί να λείψει το στυλάτο, κλασικό άσπρο αντρικό πουκάμισο. Αυτό μπορεί να φορεθεί οπουδήποτε και σε οποιαδήποτε περίπτωση. Το υλικό που προτείνουμε είναι το καλαμπόκι, κάτι που θα το κάνει ιδιαίτερα ανθεκτικό στη φθορά του χρόνου. Τελευταίο αλλά όχι λιγότερο σημαντικό κομμάτι είναι ένα ανοιχτού χρώματος λεπτό υφασμάτινο παντελόνι λινό.

Όλα τα πιο πάνω κομμάτια μπορεί να φαίνονται ακριβά σε σύγκριση με τα χαμηλής ποιότητας κομμάτια του fast fashion, αλλά είναι διαχρονικά και αντέχουν στο πέρασμα του χρόνου. Ο σκοπός αγοράς τέτοιων κομματιών είναι ακριβώς η αποφυγή της γρήγορης αντικατάστασής τους με το πέρασμα της σεζόν καθώς και η αποφυγή υφασμάτων που επιβαρύνουν το περιβάλλον, διότι είναι πλαστικά. Απώτερος στόχος είναι να ελαχιστοποιήσουμε την επιβάρυνση του περιβάλλοντος από όλα τα πεταμένα ρούχα ενώ ταυτόχρονα θα είμαστε ντυμένοι με ρούχα που ταιριάζουν στην ηλικία μας και θα αναδεικνύουν την προσωπικότητά μας. Άλλωστε η γοητεία ενός ατόμου δεν έχει να κάνει μόνο με την εμφάνιση αλλά κυρίως με τον τρόπο σκέψης και πράξης του. Συμφωνείτε;

Άλκης Παπασάββας, A12

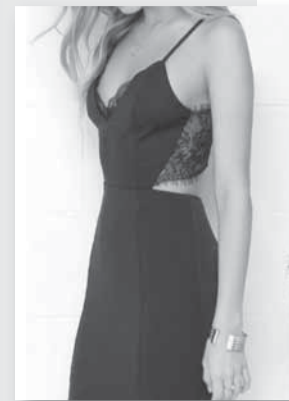
μόδα... μόδα... μόδα... μόδα... μόδα...

1. Ένα άνετο απλό καλοκαιρινό σύνολο το οποίο δεν είναι προκλητικό. Ταιριάζει για τη δυναμική μας προσωπικότητα, αφού είναι μονόχρωμο, απλό αλλά επίσης και πολύ στιλάτο

6. Το φόρεμα αυτό είναι για πιο επίσημες περιστάσεις, όπως για γάμους, βαφτίσια κ.α. Έχει μια ωραία στενή γραμμή στη μέση, ενώ η φούστα είναι στενή και μίνι. Η πλάτη πίσω δεν καλύπτεται, καθώς σε κάποια σημεία δεν έχει ύφασμα και σε άλλα έχει αδιάφανο κέντημα. Συνεπώς είναι ένα φόρεμα το οποίο αναδεικνύει τη θηλυκότητα και με τα σωστά αξεσουάρ θα κάνει την κοπέλα που το φορά, να ξεχωρίσει στο πλήθος.

2. Ένα ακόμα επίσης άνετο συνολάκι για τις πιο κρύες μέρες. Ένα μακρομάνικο λεπτού υφάσματος πλεκτό με ακάλυπτο ώμο που δίνει στην κοπέλα που το φορά μια τσακινιά.

7. Συνεχίζουμε με ένα αθλητικό σύνολο, το λεγόμενο athlesure, το οποίο κάθε αθλήτρια ή οπαδός της γυμναστικής πρέπει να έχει στην γκαρνταρόμπα της. Πρόκειται για ανθεκτικά ρούχα και κυρίως άνετα, για να μπορεί το άτομο να νιώθει ελεύθερο και χαλαρό.

3. Μία φανέλα ή ένα φούτερ με αστέιο περιεχόμενο, με αστείες/σατιρικές ατάκες γίνεται ένα ενδιαφέρον ένδυμα. Ωστόσο και ο κάτοχος ενός τέτοιου ενδύματος θα προδίδει την αίσθηση χιούμορ που τον διακατέχει. Έτσι και μία δυναμική προσωπικότητα θα αναδείξει στον έξω κόσμο την καλή αίσθηση χιούμορ που έχει.

8. Σύνολο κατάλληλο για τις βόλτες με τις φίλες σου ή γενικά για κοινούς χώρους όπως καφετέρια, εμπορικό κέντρο, σιεμά κ.α

9. Ένα εντελώς casual, δηλαδή καθημερινό συνολάκι, αφού αποτελείται μόνο από μια μονόχρωμη φανέλα, σχισμένο jean παπούτσια vans και διάφορα αξεσουάρ. Το σετ αυτό είναι κατάλληλο για εκδρομές και ταξίδια.

4. Ένα απλό και καθημερινό σετ ρουχων και αξεσουάρ κατάλληλο και για το σχολείο. Περιέχει φουτερ χρώματος της αρεσκείας σας ασορτί με παπούτσια all star του ίδιου χρώματος, ένα μαύρο/γκρι ψηλόμυσο "high waist" jean, ένα γκρι σκουφάκι και μία τσάντα πλάτης. Πολύ απίθανο στυλ!

5. Ως νέοι συχνά πηγαίνουμε σε πάρτυ. Το συγκεκριμένο συνολάκι νομίζω θα τους καταπλήξει όλους. Αν και είναι απλό και καθόλου προκλητικό, είναι πολύ χαριτωμένος ο συνδυασμός των δύο ενδυμάτων: μιας ριγέ crop μπλούζας και μιας κοντής φούστας με στένεμ-μα στη μέση!

10. Τελειώνουμε με ένα μαύρο, μονόχρωμο, στενό στην μέση φόρεμα, το οποίο ανοίγει στο κάτω μέρος και έχει πιετες. Μαζί του συνδυάζεται ένα δερμάτινο σακάκι, μποτάκι με χοντρό τακούνι και ένα φουλάρι καρέ διακόσμησης. Το σύνολο αυτό μπορεί να φορεθεί παντού είτε σε πάρτυ, είτε σε επίσημη περίπτωση είτε σε σεσημασμένο. Κάθε νέα κατά τη γνώμη μου θα έπρεπε να έχει στην γκαρνταρόμπα της ένα απλό μαύρο φόρεμα.

Ναταλία Χατζηγεωργίου, A12

**Ανοιχτή
επιστολή
στους
σχεδιαστές
μόδας**

“Οι νεαροί, δυστυχώς, καταλήγουμε να την ακολουθούμε τυφλά και γινόμαστε τελικά «θύματα» της”

Αγαπημένοι μου σχεδιαστές μόδας,

Ως έφηβοι, που δεν έχουμε ακόμη ολοκληρώσει την προσωπικότητά μας, επηρεαζόμαστε από ο,τιδήποτε προβάλλεται στα ΜΜΕ. Πολλοί σχεδιαστές συχνά χρησιμοποιείτε ανορεξικά μοντέλα στις επιδείξεις των ρούχων σας. Μια μεγάλη μερίδα εφήβων πιστεύουν ότι πρέπει να μοι-

άσουν σ'αυτά τα μοντέλα, για να είναι επιθυμητοί και τρέντυ. Αυτή είναι και μια από τις βασικές αιτίες της αύξησης του φαινομένου της εφηβικής ανορεξίας. Θα σας πρότεινα, λοιπόν, να εργοδοτούσατε και πιο μεγαλόσωμα μοντέλα, μοντέλα με βάρος φυσιολογικό για το ύψος τους. Έτσι και εμείς οι έφηβοι δεν θα νιώθαμε συνεχώς την ανάγκη να χάσουμε βάρος.

Επίσης, μέσα από τις απανωτές αλλαγές της μόδας σε κάθε σεζόν προωθείται ο υπερκαταναλωτισμός. Οι νεαροί, δυστυχώς, καταλήγουμε να την ακολουθούμε τυφλά και γινόμαστε τελικά «θύματα» της. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να χάνουμε τον εαυτό και την προσωπικότητά μας, αφού αγοράζουμε ρούχα που δεν μας αρέσουν και δεν μας εκφράζουν. Τα αγοράζουμε μόνο και μόνο για την ψευδαίσθηση ότι είμαστε στη μόδα. Για να βελτιώσετε αυτό το πρόβλημα και να βοηθήσετε τους νέους, θα σας πρότεινα να ξεκινήσετε στοχευμένες διαφημιστικές καμπάνιες στις οποίες θα μιλάτε εσείς οι ίδιοι για τη σημασία της μόδας. Θα ήθελα να εξηγήσετε στους εφήβους πόσο σημαντική είναι η αποδοχή του εαυτού τους και το κατάλληλο ντύσιμο για την ηλικία και τα ενδιαφέροντά τους.

Σας ευχαριστώ που με ακούσατε και ελπίζω σύντομα να δω αλλαγές στον χώρο της μόδας!

Σοφία Παφίτου, A12

Μove week
λαλούν σου
μετά...

Θέλεις να περάσεις
το μάθημα;
Φέκαλε selfie με τον
καθηγητή σου...

Η καθαριότητα
είναι η μισή αρχοντιά

Συνάντηση κορυφής
Παίζοντας τον ωραίο
δίπλα από τους Ιταλούς.

Μαζί δεν κάνουνε
και χώρια
δεν μπορούνε..

Τα διαλείμματά μας,
οι παρέες μας,
οι εκδρομές μας

